2025/2649

31.12.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/2649

af 19. december 2025

om ændring af forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår konditionalitetssystemet, interventionstyper i form af direkte betalinger, interventionstyper i bestemte sektorer og til landdistriktsudvikling samt årlige præstationsrapporter og forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår suspension af betalinger, årlig præstationsafstemning samt kontrol og sanktioner

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen »Et konkurrenceevnekompas for EU« og af 11. februar 2025 med titlen »Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling« understreger Kommissionen behovet for at styrke konkurrenceevnen, fremme innovation og støtte væksten i hele Unionen, og forenkling og reduktion af den administrative byrde er i denne forbindelse afgørende faktorer. Det er derfor nødvendigt at tage hånd om de dyre regelbyrder, kompleksiteten af EU-retten og gennemførelsen heraf, herunder overdrevne rapporteringsforpligtelser, samtidig med at der tages hensyn til små og mellemstore enheders specifikke behov.

(2) I Kommissionens meddelelse af 19. februar 2025 om en vision for landbrug og fødevarer understreges det, at landbrugere for at fremme innovation og bæredygtighed i landbrugspraksis skal være iværksættere og leverandører, som ikke bærer unødvendige bureaukratiske eller reguleringsmæssige byrder. Dette perspektiv og sektorens mangfoldighed kræver skræddersyede tilgange snarere end »universalløsninger« i kombination med et realitetstjek af EU-retten og forenklingstiltag, idet der også tages hensyn til fordelene ved digitale teknologier såsom teknologier, der muliggør automatiseret rapportering. Der er behov for en bedre balance mellem krav og incitamenter for at styre landbrugets omstilling til bæredygtighed og fremme innovation. Små bedrifter, der har særlige behov, og som understøtter landdistrikternes levedygtighed ved at beskytte naturen og levebrødet, har behov for en mere tilpasset og enkel støtte under den fælles landbrugspolitik, der minimerer den administrative byrde. Små bedrifter er ofte dårligere stillet med hensyn til at få adgang til og anvende finansiering, hvilket hæmmer deres evne til at investere, innovere og udvikle sig.

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ([3]) fastsættes regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 ([4]) fastsættes regler om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik. I 2024 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2024/1468 ([5]) med henblik på at tilpasse EU-rammebestemmelserne for støtte under den fælles landbrugspolitik bedre til forholdene på bedrifterne, forbedre medlemsstaternes forvaltning af de strategiske planer og mindske

([1]) Udtalelse af 18.9.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.12.2025.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1468 af 14. maj 2024 om ændring af forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, ordninger for klimaet, miljøet og dyrevelfærd, ændringer af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, revision af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og fritagelser fra kontrol og sanktioner (EUT L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj).

kontrolbyrden. Kommissionen har desuden vedtaget delegeret forordning (EU) 2024/1235 ([6]) om ændring af Kommissionens delegeret forordning (EU) 2022/126 ([7]), hvorved medlemsstaterne navnlig har fået mulighed for at justere referenceandelen for normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) på grundlag af strukturelle ændringer i landbrugssystemerne og for at indrømme landbrugere og andre støttemodtagere undtagelser fra forpligtelsen til genomlægning.

(4) Feedbacken og erfaringerne fra de to år, hvor de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik er blevet gennemført i henhold til den nuværende EU-retlige ramme for den fælles landbrugspolitik, viser, at der er behov for yderligere begrænsede tilpasninger af denne retlige ramme for at afhjælpe de konstaterede flaskehalse og forenkle de komplekse regler. Der tages i den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik endnu ikke tilstrækkeligt hensyn til særlige omstændigheder, metoder og behov hos visse grupper af landbrugere, f.eks. økologiske landbrugere, unge landbrugere, kvindelige landbrugere, landbrugere i bjergområder, mindre landbrugere og husdyravlere, hvilket betyder, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at tilpasse de forskellige instrumenter til disse landbrugeres særlige omstændigheder, metoder og behov. Der gøres desuden ikke tilstrækkeligt brug af visse af de forenklingsmuligheder, der findes i den fælles landbrugspolitik, f.eks. anvendelsen af faste beløb eller forenklede omkostningsmuligheder, fordi de er komplekse at gennemføre og forvalte. Dette kan føre til overlappende eller tvetydige krav til landbrugerne, komplicere landbrugernes adgang til støtte og hindre landbrugernes muligheder for virksomhedsudvikling, f.eks. for unge landbrugere og nye landbrugere. Der mangler også en vis fleksibilitet i reglerne for medlemsstaternes forvaltning og ændring af deres strategiske planer og opfyldelse af deres rapporteringsforpligtelser. Endelig er der stadig behov for at lette byrden ved besøg og kontrol på bedrifterne både for landbrugerne og de administrative organer, navnlig ved i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) at indføre mere effektive metoder til kvalitetsvurdering og konditionalitetskontrol. Hvis disse flaskehalse og kompleksiteter overvindes, og den manglende fleksibilitet afhjælpes, ville det blive lettere for medlemsstaterne at anvende de strategiske planer til at udnytte mulighederne mest muligt til gavn for landbrugerne og andre støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik, mindske den administrative byrde, lette kompleksiteten og gøre bedre brug af de knappe ressourcer. For at maksimere virkningen af de direkte betalinger, der ydes under den støtteordning, der er fastsat i den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik, navnlig for så vidt angår en rimelig indkomst og levestandard for landbrugerne, er det vigtigt, at nationale foranstaltninger uden for den fælles landbrugspolitik udformes på en sådan måde, at de ikke påvirker de direkte betalinger negativt.

(5) I artikel 4, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes det, at når et landbrugsareal anvendes som græsareal og er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere, skal det betragtes som et permanent græsareal. Nogle landbrugssystemer indebærer imidlertid omdrift på agerjord, hvor græs eller andet grøntfoder ikke indgår i omdriften i perioder på over fem år, men hvor disse områder pløjes op, så de forbliver agerjord. Som følge heraf har landbrugerne i de medlemsstater, hvor sådanne landbrugssystemer anvendes, vanskeligt ved at forvalte deres agronomiske omdrift og forblive levedygtige, samtidig med at de opfylder kravene til gennemførelse af GLM-norm 1. Desuden kan anvendelsen af længere omdrift med græsarealer medføre betydelige fordele med hensyn til biodiversitet og økosystemtjenester, samtidig med at landbrugerne får større fleksibilitet i deres agronomiske forvaltning. For at fremme en sådan fleksibel og bæredygtig agronomisk praksis for forvaltning af græsarealer bør det derfor være muligt for medlemsstaterne at forlænge den periode, der danner grundlag for klassificering af et areal som permanent græsareal, fra fem år til syv år. Artikel 4, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Den automatiske omlægning af agerjord til permanente græsarealer efter en bestemt periode kan imidlertid skabe et unødvendigt lovgivningsmæssigt pres på landbrugere, der ønsker at beholde deres jord klassificeret som agerjord. For at give større fleksibilitet bør det derfor være muligt for medlemsstaterne at beslutte, at arealer, der er klassificeret som agerjord den 1. januar 2026, fortsat er agerjord, selv om perioden på fem eller syv år er udløbet. I så fald bør landbrugerne have mulighed for at fravælge den afgørelse, som medlemsstaten har truffet, og fortsat anvende reglen om omlægning af deres agerjord til permanente græsarealer efter udløbet af fem- eller syvårsperioden. For at sikre sammenhæng og retssikkerhed bør medlemsstater, der gennemfører en sådan fleksibilitet, også sikre, at deres afgørelse ikke påvirker igangværende flerårige miljøforpligtelser, der er indgået i henhold til artikel 70 i forordning (EU) 2021/2115, og at støttemodtagerne får mulighed for i overensstemmelse hermed at ændre eller tilbagetrække den ansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, i året efter medlemsstaternes beslutning.

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1235 af 12. marts 2024 om ændring af delegerede forordning (EU) 2022/126 om supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår reglerne om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L, 2024/1235, 26.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1235/oj).

([7]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/126/oj).

(7) For at minimere risikoen for negative virkninger for det indre marked og den internationale handel af de nye krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, der ydes i henhold til artikel 78a i forordning (EU) 2021/2115, bør de interventioner, inden for rammerne af hvilke denne EU-støtte ydes, udformes af medlemsstaterne på en sådan måde, at de opfylder kriterierne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug.

(8) Artikel 11 i forordning (EU) 2021/2115 indeholder bestemmelser om en mekanisme til gennemførelse af aftalememorandummet om visse olieafgrøder, herunder bestemmelser om stigninger i planlagte output og nedsættelseskoefficienter, der tager sigte på at forhindre en overskridelse af det maksimale støtteareal for hele Unionen. Nævnte bestemmelse skal ændres for at tage hensyn til de ændringer af nævnte forordnings artikel 119, der indføres ved nærværende forordning.

(9) Konditionalitetssystemet, der omfatter lovgivningsbestemte forvaltningskrav og normer for GLM, har til formål at bidrage til udviklingen af bæredygtigt landbrug gennem øget bevidsthed hos støttemodtagerne om behovet for at overholde disse grundlæggende normer og krav. Det har også til formål at øge den fælles landbrugspolitiks overensstemmelse med de mål for miljø, folkesundhed, plantesundhed og dyrevelfærd, der forfølges med EU-retten. I betragtning af det begrænsede landbrugsområde, der forvaltes af mindre landbrugere, som modtager betalinger inden for rammerne af de interventioner, der er omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, giver anvendelsen af konditionalitetssystemet på sådanne mindre landbrugere, der forvalter størstedelen af bedrifterne i Unionen, imidlertid ikke tilstrækkelige fordele i forhold til de betydelige omkostninger, der er forbundet hermed, men pålægger disse landbrugere og de nationale forvaltninger en tung administrativ byrde. For at reducere disse omkostninger og lette den dermed forbundne administrative byrde bør mindre landbrugere være undtaget fra anvendelsen af konditionalitetssystemet.

(10) De GLM-normer, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2021/2115, er en del af det konditionalitetssystem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 12. De bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og til beskyttelse af miljøet, herunder vandet, jorden og biodiversiteten i økosystemerne. De generelle principper for økologisk produktion i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 ([8]) er baseret på bevarelse af naturlige landskabselementer såsom naturarvslokaliteter og en forsvarlig udnyttelse af energi og naturressourcer såsom vand, jord, organiske stoffer og luft.

(11) GLM-norm 1, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at opretholde permanente græsarealer for at bevare kulstoflagrene. I punkt 1.7.3 og 1.9.1.1 i bilag II til forordning (EU) 2018/848 understreges betydningen af at maksimere anvendelsen af græsningsarealer og græsarealer, hvilket forhindrer omlægning af permanente græsarealer til andre arealanvendelser og bevarer kulstoflageret i permanente græsarealer i overensstemmelse med hovedformålet med GLM-norm 1. GLM-norm 3, 5 og 6, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at bevare jordens indhold af organiske stoffer, begrænse erosion og beskytte jorden i følsomme perioder. Disse mål nås allerede ved hjælp af de jordbearbejdnings- og dyrkningsmetoder, der anvendes i økologisk planteproduktion, navnlig dem, der er omhandlet i punkt 1.9 i bilag II til forordning (EU) 2018/848. GLM-norm 4, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte vandløb mod forurening. Tilsvarende har punkt 1.5, 1.7, 1.9 og 1.10 i bilag II til forordning (EU) 2018/848 til formål at mindske risikoen for vandforurening ved at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler, begrænse anvendelsen af gødningsstoffer og pesticider og begrænse belægningsgraden. Erfaringen har vist, at økologisk landbrug har en positiv indvirkning for så vidt angår udvaskning og afstrømning af næringsstoffer, hvilket gør det mindre sandsynligt, at en økologisk landbruger vil forringe vandkvaliteten, og det betyder, at hovedmålsætningen med GLM-norm 4 opfyldes. I betragtning af de principper og regler, der er fastsat i forordning (EU) 2018/848, og de eksisterende metoder, der benyttes i de økologiske landbrugssystemer, bør landbrugere, der er certificeret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848, derfor anses for at overholde GLM-norm 1, 3, 4, 5, 6, og, som det allerede er tilfældet, 7 i forbindelse med økologiske produktionsenheder og produktionsenheder under omlægning som defineret i forordning (EU) 2018/848. For at mindske den administrative byrde for medlemsstaternes kompetente myndigheder og samtidig tilstræbe at anvende denne mulighed for formodning om overholdelse af visse GLM-normer på den mest hensigtsmæssige måde, bør det være muligt for medlemsstaterne at beslutte, at en sådan formodning kun finder anvendelse, hvis hele bedriften for den landbruger, der er certificeret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848, består af økologiske produktionsenheder eller af produktionsenheder under omlægning som defineret i forordning (EU) 2018/848 eller af begge sådanne produktionsenheder.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj).

(12) For at forbedre sammenhængen mellem kravene til landbrugerne og forenkle medlemsstaternes fastsættelse af GLM-normer bør artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at præcisere, at medlemsstaterne kan fastsætte GLM-normerne i deres strategiske planer i overensstemmelse med obligatoriske nationale krav, forudsat at disse nationale krav er i overensstemmelse med de GLM-normer, der er opført i bilag III til nævnte forordning. Det bør navnlig præciseres, at GLM-normerne fastsat i de strategiske planer ikke behøver at være mere vidtgående end de eksisterende obligatoriske nationale krav, forudsat at disse nationale krav er i overensstemmelse med GLM-normerne i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, navnlig hovedmålsætningerne for disse GLM-normer.

(13) Artikel 13, stk. 2a, i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres, så medlemsstaterne i gennemførelsen af GLM-normerne kan fastsætte midlertidige undtagelser fra kravene i minimumsstandarderne også i tilfælde af plantesygdomme eller skadedyrsangreb, der forhindrer landbrugere i at opfylde disse krav i et givet år.

(14) Ved GLM-norm 9 fastsættes et forbud mod omlægning eller pløjning af permanente græsarealer, der er udpeget som miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder. Erfaringen har imidlertid vist, at der vil kunne være ekstraordinære situationer, hvor sådanne miljøfølsomme permanente græsarealer bliver beskadiget, f.eks. af invasive arter, og der kunne være behov for passende foranstaltninger til at håndtere sådanne situationer, herunder undtagelser fra forbuddet mod at pløje de berørte områder med henblik på at genoprette sådanne permanente græsarealer, for at sikre, at kravene i GLM norm 9 bidrager til at beskytte levesteder og arter. I tråd med formålet om forenkling kan medlemsstaterne navnlig gøre brug af deres eksisterende kontrolsystemer i Natura 2000-områder på grundlag af en risikoanalyse. Desuden kan medlemsstaterne anvende obligatoriske krav, der er fastsat i Natura 2000-forvaltningsplanerne, forudsat at disse krav er i overensstemmelse med GLM-norm 9, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115.

(15) Artikel 19 i forordning (EU) 2021/2115 giver medlemsstaterne mulighed for at tilbageholde op til 3 % af de direkte betalinger, der skal udbetales til en landbruger, med henblik på at støtte landbrugerens bidrag til et risikostyringsværktøj. En medlemsstat, der beslutter at gøre brug af denne mulighed, skal anvende den på alle modtagere af direkte betalinger i et givet år. Erfaringen viser, at kun meget få medlemsstater gør brug af denne mulighed. Drøftelser med medlemsstaterne har vist, at manglen på risikostyringsværktøjer for landbrugere, der modtager direkte betalinger, som enten er oprettet af medlemsstaterne eller er tilgængelige via privat forsikring, er en hindring for gennemførelsen af nævnte artikel. For at øge udbredelsen og udnyttelsen af den mulighed er det nødvendigt at ændre nævnte artikel 19, så gennemførelsen heraf bliver mere fleksibel, og at tilpasse den til de eksisterende risikostyringsværktøjer i medlemsstaterne. Som følge af denne ændring bør medlemsstater, der beslutter at anvende muligheden for at tilbageholde op til 3 % af de direkte betalinger til en landbruger som landbrugernes bidrag til risikostyringsværktøjer, kunne beslutte, om den gælder for alle landbrugere, der modtager direkte betalinger i et givet år, eller om den gælder for de landbrugere, for hvilke der findes et risikostyringsværktøj i et givet år, på betingelse af, at deres beslutning svarer til de eksisterende risikostyringsværktøjer.

(16) Den forenklede betalingsordning, som medlemsstaterne har etableret for mindre landbrugere i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, gør proceduren for ansøgning om indkomststøtte mindre kompleks, både for de mindre landbrugere og for forvaltningerne. For at gøre ordningen mere attraktiv og tilskynde et større antal mindre landbrugere til at bruge den, bør det maksimumsbeløb, der kan modtages i henhold til ordningen, forhøjes. For at tilskynde mindre landbrugere, der modtager de betalinger, der er omhandlet i nævnte artikel, til at deltage i de bio-ordninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at medregne de betalinger, som disse landbrugere modtager i henhold til bio-ordningerne, i det maksimale beløb, der må udbetales, jf. nævnte forordnings artikel 28.

(17) Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 beslutter, at den betaling til mindre landbrugere, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 28, stk. 1, ikke skal erstatte støtte til bio-ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 31, bør bio-ordningerne fortsat opfylde alle kravene i nævnte forordnings artikel 31, stk. 5. Dette princip bør også overholdes for så vidt angår interventioner i henhold til nævnte forordnings artikel 70 med hensyn til landbrugere, der modtager betalinger som omhandlet i nævnte forordnings artikel 28. For at sikre overholdelsen af det generelle princip om, at der kun ydes betalinger for forpligtelser, der er mere vidtgående end konditionalitetskravene, og for at sikre, at de interventioner, der indgår i den fælles landbrugspolitiks miljø- og klimastruktur, er ambitiøse, bør landbrugere, der modtager betalinger som omhandlet i nævnte forordnings artikel 28, kun modtage betalinger i henhold til de bio-ordninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, eller betalinger i henhold til de interventioner, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 70, hvis de opfylder betingelserne i nævnte forordnings artikel 31, stk. 5, første afsnit, litra a), eller betingelserne i nævnte forordnings artikel 70, stk. 3, første afsnit, litra a).

(18) For at sikre, at indvirkningen på de berørte landbrugeres finansielle og økonomiske situation begrænses, når medlemsstaterne fremmer opfyldelsen af målsætningerne for miljø, klima, dyrevelfærd og antimikrobiel resistens ved at opretholde eller vedtage national lovgivning, der er mere vidtgående end de tilsvarende minimumskrav i EU-retten, er det nødvendigt at ændre artikel 31, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115. En sådan ændring bør give medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af obligatoriske krav i national ret, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, uanset om de er blevet indført for nylig eller allerede findes. Desuden forventes ophævelsen af begrænsningen af den periode, hvor der kan ydes støtte til forpligtelser inden for rammerne af bio-ordningerne, at forenkle forvaltningen af bio-ordningerne for medlemsstaterne, da dette forventes at mindske behovet for at foretage ændringer af bio-ordningerne i de strategiske planer i løbet af indeværende programmeringsperiode som følge af ændringer af sådan national lovgivning eller på grund af udløbet af den periode på 24 måneder, hvor der kan ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af sådan national lovgivning.

(19) GLM-norm 2, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte kulstofrige jorder. GLM-norm 9, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte levesteder og arter gennem et forbud mod omlægning eller pløjning af miljøfølsomme permanente græsarealer, der er udpeget som miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder. Erfaringen har vist, at mens beskyttelsen af kulstofrige jorder og miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder sikres, har de krav, der er fastsat i de strategiske planer i henhold til GLM-normerne 2 og 9, skabt udfordringer for landbrugerne og medlemsstaterne, navnlig hvad angår de pågældende landbrugeres økonomiske levedygtighed. Overholdelsen af visse krav, der er fastsat i henhold til GLM-normerne 2 og 9, så som kravet om begrænsning af produktionen eller et forbud mod omlægning eller pløjning af miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder, kan være dyrt for landbrugerne eller i væsentlig grad begrænse deres kapacitet til at ændre eller tilpasse anvendelsen af deres jord. Desuden påvirker GLM-normerne 2 og 9 landbrugerne i nogle medlemsstater mere end i andre på grund af de varierende andele af vådområder og tørveområder eller miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder på deres område. Samtidig med at de eksisterende krav i GLM-normerne 2 og 9 opretholdes i overensstemmelse med obligatoriske nationale krav, der indføres i henhold til nærværende forordning, bør det, hvis det er relevant, være muligt at kompensere landbrugerne for overholdelsen af de forpligtelser, der følger af disse normer. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at udelukke GLM-normerne 2 og 9 fra kravet i nævnte forordnings artikel 31, stk. 5, litra a). Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne i deres strategiske planer at yde støtte inden for rammerne af de bio-ordninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, således at aktive landbrugere, der er berørt af GLM-normerne 2 eller 9, kan opfylde kravene i disse normer, samtidig med at der opretholdes henholdsvis et højt beskyttelsesniveau for vådområder og tørveområder, navnlig disse områders potentiale for kulstofbinding, og et højt beskyttelsesniveau for miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder.

(20) For at gøre det muligt at yde støtte til økologiske landbrugsmetoder for husdyr som led i de bio-ordninger, der er omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) 2021/2115, bør medlemsstaterne desuden kunne beslutte, at den støtte, der ydes til forpligtelser vedrørende omlægning eller opretholdelse af økologiske landbrugsmetoder og metoder i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848, skal tage form af en årlig betaling for husdyrenheder. Det bør også præciseres, at støtte til forpligtelser til forbedring af landbrugsmetoder i forbindelse med biavl kan ydes i form af en årlig betaling for bistader, da dette vil forenkle beregningen af betalingerne for disse forpligtelser. For at sikre sammenhæng i de definitioner, der anvendes i de strategiske planer, bør »bistade« med henblik på ydelse af støtte i henhold til bio-ordninger som omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) 2021/2115 forstås som »bistade« som defineret i den i nævnte forordnings artikel 56, litra b), omhandlede delegerede retsakt.

(21) Artikel 48 i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres for at slette henvisningen til årlig præstationsafstemning, eftersom nævnte procedure udgår af forordning (EU) 2021/2116 i henhold til nærværende forordning.

(22) Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren spiller en vigtig rolle med hensyn til at styrke landbrugernes position i forsyningskæden. Støtte fra den fælles landbrugspolitik til disse organisationer er af afgørende betydning for at løse specifikke problemer og nå sektorspecifikke mål eller for at belønne gavnlige metoder. Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der i deres driftsprogrammer gennemfører en eller flere sektorspecifikke interventioner, der er knyttet til en af de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra d), e), f), h), i) eller j), i forordning (EU) 2021/2115, bør derfor kunne drage fordel af den forhøjede grænse for finansiel støtte fra Unionen, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 52, stk. 2, forudsat at det beløb, der overstiger de grænser, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 52, stk. 2, første afsnit, udelukkende anvendes til at finansiere disse sektorspecifikke interventioner.

(23) Artikel 69 i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres for at bringe titlen på den interventionstype til landdistriktsudvikling, der er omhandlet i nævnte artikels litra e), i overensstemmelse med de ændringer, der foretages af nævnte forordnings artikel 75, og for at medtage titlen på den nye interventionstype, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 78a.

(24) For at sikre, at indvirkningen på de berørte landbrugeres finansielle og økonomiske situation begrænses, når medlemsstaterne fremmer opfyldelsen af målsætningerne for miljø, klima, dyrevelfærd og antimikrobiel resistens ved at opretholde eller vedtage national lovgivning, der er mere vidtgående end de tilsvarende minimumskrav i EU-retten, er det nødvendigt at ændre artikel 70, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115. En sådan ændring bør give medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af obligatoriske krav i national ret, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, uanset om de er blevet indført for nylig eller allerede findes. Desuden forventes ophævelsen af begrænsningen af den periode, hvor der kan ydes støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, at forenkle forvaltningen af disse forpligtelser for medlemsstaterne, da dette forventes at mindske behovet for at foretage ændringer af disse interventioner i de strategiske planer i løbet af indeværende programmeringsperiode som følge af ændringer af sådan national lovgivning eller på grund af udløbet af den periode på 24 måneder, hvor der kan ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af sådan national lovgivning.

(25) Erfaringen har vist, at de krav, der er fastsat i de strategiske planer i henhold til GLM-normerne 2 og 9, har skabt betydelige udfordringer for landbrugerne og medlemsstaterne, navnlig hvad angår de pågældende landbrugeres økonomiske levedygtighed, mens henholdsvis beskyttelsen af kulstofrige jorder og miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder sikres. Overholdelsen af visse krav, der er fastsat i henhold til GLM-normerne 2 og 9, f.eks. kravet om begrænsning af produktionen eller forbuddet mod omlægning eller pløjning af miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder, kan være dyrt for landbrugerne eller i væsentlig grad begrænse deres kapacitet til at ændre eller tilpasse anvendelsen af deres jord. Desuden påvirker GLM-normerne 2 og 9 landbrugerne i nogle medlemsstater mere end i andre på grund af de varierende andele af vådområder og tørveområder eller miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder på deres område. Samtidig med at de eksisterende krav i GLM-normerne 2 og 9 opretholdes i overensstemmelse med obligatoriske nationale krav, der indføres i henhold til denne forordning, bør det, hvis det er relevant, være muligt at kompensere landbrugerne for overholdelsen af de forpligtelser, der følger af disse normer. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at udelukke GLM-normerne 2 og 9 fra kravet i artikel 70, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår interventioner baseret på nævnte forordnings artikel 70. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne i deres strategiske planer at yde støtte inden for rammerne af de interventioner, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 70, således at landbrugere og andre støttemodtagere, der er berørt af GLM-normerne 2 og 9, kan opfylde kravene i nævnte normer, samtidig med at der opretholdes henholdsvis et højt beskyttelsesniveau for vådområder og tørveområder, navnlig disse områders potentiale for kulstofbinding, og et højt beskyttelsesniveau for miljøfølsomme permanente græsarealer i Natura 2000-områder.

(26) I henhold til artikel 70, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115 skal medlemsstaterne kun fastsætte betalinger for miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som en betaling pr. hektar. For at sikre sammenhæng med støtten inden for rammerne af de bio-ordninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, bør det være muligt for medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde at yde støtte til sådanne forpligtelser i form af en betaling pr. husdyrenhed. For at fremme aktiviteter i forbindelse med biavl, der er til gavn for miljøet, bør det være muligt at yde støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder i form af en betaling pr. bistade. For at sikre sammenhæng i de definitioner, der anvendes i de strategiske planer, bør »bistade« med henblik på ydelse af støtte til disse forpligtelser forstås som »bistade« som defineret i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 56, litra b), i forordning (EU) 2021/2115.

(27) Ved artikel 72, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 er der fastsat regler for beregningen af betalinger for områdespecifikke ulemper for at kompensere for ekstraomkostninger og tabt indkomst som følge af overholdelsen af visse obligatoriske krav, der er mere vidtgående end de relevante GLM-normer. Der ydes i henhold til nævnte artikel ikke betalinger for områdespecifikke ulemper, der følger af de relevante GLM-normer. Det kan dog være dyrt for landbrugerne at overholde visse krav i GLM-norm 2, da de indebærer begrænsninger af produktionen som følge af betydelige begrænsninger i arealanvendelsen. For at medtage omkostninger i forbindelse med overholdelsen af GLM-norm 2 i beregningen af betalinger for områdespecifikke ulemper, der følger af overholdelsen af visse obligatoriske krav, bør det være muligt for medlemsstaterne at medtage sådanne beregninger af ulemper, der følger af kravene i nævnte GLM-norm, i beregningen.

(28) For at sikre, at landbrugerne har mere tid og fleksibilitet til at tilpasse sig nye krav i EU-retten i en stadig mere udfordrende situation med geopolitiske spændinger, strukturelle udfordringer og økonomiske vanskeligheder i forbindelse med bl.a. høje energipriser og høje inputpriser, bør artikel 73, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 ændres. En sådan ændring bør forlænge den periode, hvor der kan ydes støtte til investeringer, der bidrager til overholdelsen af sådanne nye krav i EU-retten, fra 24 til 36 måneder fra den dato, hvor disse nye krav bliver obligatoriske for bedriften.

(29) EU's landbrugssektor står med en aldrende arbejdsstyrke over for demografiske vanskeligheder. Selv om det er afgørende at tiltrække unge landbrugere for at sikre en bæredygtig fremtid for landbruget, er det en økonomisk udfordring for unge landbrugere at etablere og udvikle en ny økonomisk aktivitet i landbrugssektoren. For yderligere at lette unge landbrugeres første etablering bør støtteberettigelsesperioden for investeringer med henblik på disses overholdelse af nye EU-normer forlænges.

(30) For at styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden i Unionens fødevaresystem er der behov for betydelige investeringer og virksomhedsudvikling. Udviklingen af små bedrifter, der står over for særlige udfordringer og er potentielt økonomisk levedygtige, bør navnlig fremmes. Samtidig er der behov for at forenkle gennemførelsen af støtte til små bedrifter for at minimere den administrative byrde. For at imødekomme disse behov bør artikel 75 i forordning (EU) 2021/2115 ændres, således at virksomhedsudvikling af små bedrifter medtages blandt de interventioner, som medlemsstaterne kan støtte, ligesom det bør fastsættes, at der ydes et fast beløb på 75 000 EUR til denne intervention. Af konsekvenshensyn bør medlemsstaterne anvende den samme definition af små bedrifter for investeringer i henhold til nævnte forordnings artikel 73, stk. 4, litra b), og for virksomhedsudvikling i henhold til nævnte forordnings artikel 75.

(31) Risikostyringsinterventioner egner sig godt til at gøre landbrugerne mere modstandsdygtige og bør derfor fremmes. Erfaringen har imidlertid vist, at de nuværende regler er for strenge til, at denne interventionstype udnyttes fuldt ud. Det ser navnlig ud til, at den nuværende formel til beregning af tab ikke er tilpasset den særlige situation, der gør sig gældende for visse støttemodtagere, f.eks. unge landbrugere, arealer med permanente afgrøder eller andre berettigede tilfælde, hvor formlen til beregning af tab ikke er hensigtsmæssig. For at fremme anvendelsen og udbredelsen af risikostyringsværktøjer i henhold til artikel 76 i forordning (EU) 2021/2115 bør medlemsstaterne have større fleksibilitet med hensyn til beregningen af tabene for sådanne støttemodtagere eller afgrøder, således at der kan tages hensyn til deres særlige situation.

(32) For effektivt at støtte landbrugere, hvis produktion er blevet beskadiget af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller andre katastrofale hændelser, såsom epizootiske epidemier og udbrud af karantæneskadegørere, bør medlemsstaterne kunne iværksætte krisebetalinger gennem interventioner til landdistriktsudvikling. Sådanne former for støtte bør give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til planlægningen af interventionerne. Ved beregningen af det produktionstab, der skal kompenseres for, bør medlemsstaterne kunne anvende indekser og tage hensyn til den seneste prisudvikling, således at beregningen afspejler den faktiske markedsværdi. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midlerne bør medlemsstaterne sikre, at den samlede kompensation, som landbrugeren modtager sammen med andre former for EU-støtte eller national støtte, herunder supplerende national finansiering, samt finansiering fra privat forsikring eller andre risikostyringsordninger, ikke fører til overkompensation eller dobbeltfinansiering.

(33) I artikel 79, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes reglerne for forvaltningsmyndighedernes fastsættelse af udvælgelseskriterier for interventioner vedrørende visse interventionstyper. Listen over interventionstyper, for hvilke medlemsstaterne skal anvende udvælgelseskriterier, bør ændres for at tage hensyn til ændringerne af de interventionstyper, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 75.

(34) I artikel 80 i forordning (EU) 2021/2015 fastsættes reglerne og principperne for gennemførelsen af finansielle instrumenter i den fælles landbrugspolitik. Nævnte forordnings artikel 80, stk. 2, sikrer overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ([9]) vedrørende finansielle instrumenter. For yderligere at styrke synergierne i gennemførelsen og kontrollen af den fælles landbrugspolitiks finansielle instrumenter og de øvrige finansielle instrumenter, der er reguleret ved forordning (EU) 2021/1060, bør artikel 80 i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at sikre, at kravene vedrørende revisionssporet for finansielle instrumenter er de samme i forordning (EU) 2021/2115 som i forordning (EU) 2021/1060.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

(35) I artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes loftet for den maksimale gældende bruttosubventionsækvivalent, der finder anvendelse, når finansielle instrumenter støtter aktiviteter, der er omfattet af artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). For at sikre overensstemmelse med de nyligt indførte ændringer af den generelle statsstøtteordning i henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 ([10]) er det nødvendigt at forhøje loftet tilsvarende. Desuden bør referenceperioden ændres fra »regnskabsår« til »år« for at bringe den i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) 2023/2831. For så vidt angår støtte til driftskapital til aktiviteter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, bør de generelle statsstøtteregler fortsat finde anvendelse.

(36) I artikel 80, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes en definition af støtteberettigede udgifter, når støtten ydes gennem finansielle instrumenter. For at sikre klarhed og ligebehandling i forbindelse med alle finansielle instrumenter, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060, bør artikel 80, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at fastsætte reglerne for støtteberettigelse med hensyn til merværdiafgift (moms).

(37) I artikel 81 i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes reglerne og betingelserne for medlemsstaternes overførsel af ELFUL-tildelinger til InvestEU-programmet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ([11]). For at sikre bedst mulig udnyttelse af de nye muligheder, der er indført med artikel 10a, stk. 4, i forordning (EU) 2021/523, bør artikel 81 i forordning (EU) 2021/2115 ændres.

(38) I artikel 83 i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes reglerne for beregning og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder. For at forenkle og fremme gennemførelsen af investeringer og andre interventioner til landdistriktsudvikling og øge anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder bør det være muligt at anvende de beregningsmetoder, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1060, uden at det er nødvendigt at give yderligere begrundelser.

(39) Artikel 86, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2115 fastsætter regler om støtteberettigelsen af udgifter, der følger af ændringer af strategiske planer med henblik på bidrag fra henholdsvis EGFL og ELFUL. For at forenkle reglerne om udgifters støtteberettigelse, fremme synergien mellem EGFL og ELFUL og give medlemsstaterne større fleksibilitet med hensyn til fastsættelsen af den dato, hvor de EGFL-relaterede ændringer af de strategiske planer får virkning, bør det tillades, at udgifter, der følger af en godkendt strategisk ændring af en strategisk plan, er støtteberettigede fra den dato, hvor den ændring, som den pågældende medlemsstat har foretaget i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 119, stk. 8, får virkning, dog tidligst fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring. For andre ændringer af de strategiske planer vedrørende EGFL bør udgifterne være berettigede til bidrag fra EGFL fra datoen for underretning af Kommissionen om ændringen, jf. artikel 119, stk. 9, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved denne forordning.

(40) For at sikre tilstrækkelig finansiering af den nye interventionstype for krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, bør medlemsstaterne kunne reservere en vis andel af ELFUL-finansieringen til denne interventionstype. Med henblik på at sikre, at der fortsat er tilstrækkelig finansiering til rådighed til at dække de øvrige prioriteter under den fælles landbrugspolitik, bør denne andel dog begrænses til et maksimalt årligt beløb, der er til rådighed pr. medlemsstat, svarende til 3 % af de direkte betalinger og ELFUL-finansieringen tilsammen pr. år.

(41) På grund af deres særlige karakter bør den nye interventionstype for krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, undtages fra kravet om bidrag til de resultatindikatorer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2021/2115.

(42) Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstater med regioner i fjernområder mulighed for at overføre en del af beløbet for det præallokerede rammebeløb til udvikling af landdistrikterne til fjernområder til fordel for finansieringsforanstaltninger gennem programmerne for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter (»POSEI-programmerne«). En sådan fleksibilitet bør forøge de maksimale finansielle bevillinger fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ([12]) for POSEI-programmer, for det beløb, der overføres til disse programmer fra rammebeløbet til udvikling af landdistrikterne.

([10]) Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj).

(43) I henhold til artikel 119, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 skal Kommissionen godkende anmodninger om ændringer af strategiske planer, som medlemsstaterne har indgivet. Nævnte forordnings artikel 119, stk. 9, giver medlemsstaterne mulighed for at foretage og anvende ændringer af dele af deres strategiske planer vedrørende de interventioner, der er omhandlet i afsnit III, kapitel IV, i nævnte forordning. Disse ændringer indgår i næste anmodning om ændringer af de strategiske planer, som planlægges godkendt af Kommissionen. Erfaringen har vist, at ændringerne af de strategiske planer, selv om de ikke ændrer de strategiske planers strategiske retningslinjer, ofte indeholder en lang række tekniske elementer, der gør dem komplekse og byrdefulde for medlemsstaterne og resulterer i forsinkelser i godkendelsesprocedurerne. Det betyder, at det ikke er muligt rettidigt og effektivt at tilpasse de strategiske planer til de ændrede økonomiske realiteter og behov hos landbrugere og andre støttemodtagere i medlemsstaterne, hvilket har en negativ indvirkning på gennemførelsen af disse strategiske planer. For at forenkle ændringsprocedurerne og gøre dem mere effektive, navnlig for så vidt angår elementer i de strategiske planer, der ikke er af strategisk karakter, bør Kommissionens godkendelse kun kræves for strategiske ændringer af de strategiske planer. Med henblik herpå bør strategiske ændringer defineres i forordning (EU) 2021/2115 som ændringer af vigtige elementer i de strategiske planer, der i væsentlig grad påvirker disse planers strategi og interventionslogik, herunder overførsler af finansielle tildelinger mellem ELFUL og EGFL, maksimale og minimale finansielle tildelinger og ændringer af mål- og finansieringsplaner. Medlemsstaterne bør kunne foretage og anvende alle andre ændringer af deres strategiske planer efter at have underrettet Kommissionen herom. Disse ændringer bør ikke være omfattet af kravet om Kommissionens godkendelse.

(44) For at sikre at de strategiske planer er forenelige med den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik, bør Kommissionen have beføjelse til at gøre indsigelse mod meddelte ændringer, hvis den finder, at ændringerne ikke er forenelige med forordning (EU) 2021/2115 eller forordning (EU) 2021/2116 eller de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil. Af hensyn til retssikkerheden for landbrugere og andre støttemodtagere bør medlemsstaterne efter modtagelsen af en indsigelse fra Kommissionen mod en meddelt ændring undlade at anvende denne ændring og fjerne den pågældende ændring fra den ændrede strategiske plan, der er forelagt Kommissionen. Udgifter i forbindelse med sådanne ændringer bør heller ikke være berettiget til bidrag fra EGFL eller ELFUL. Erfaringerne viser, at medlemsstaterne i visse tilfælde meddeler komplekse og talrige ændringer af deres strategiske planer. Kommissionen bør derfor have en rimelig frist til at vurdere de meddelte ændringer og om nødvendigt gøre indsigelse. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indgive ændringer, som Kommissionen har gjort indsigelse mod, til godkendelse som led i en anmodning om en strategisk ændring som omhandlet i artikel 119, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved denne forordning. Dette bør sikre, at disse ændringer kun får retsvirkning, hvis de er i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115 og forordning (EU) 2021/2116 samt delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til dem.

(45) I henhold til artikel 119, stk. 8, tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/2115 skal medlemsstaterne fastsætte en dato, hvor ændringer af strategiske planer vedrørende EGFL får virkning. Denne dato bør ligge senere end datoen for Kommissionens godkendelse af anmodningen om ændring. For at give medlemsstaterne større fleksibilitet med hensyn til fastsættelsen af de datoer, hvor EGFL-relaterede strategiske ændringer af strategiske planer får virkning, og for at øge sammenhængen mellem de regler, der gælder for EGFL-relaterede strategiske ændringer af strategiske planer og dem, der gælder for ELFUL-relaterede ændringer af strategiske planer, bør det være muligt for medlemsstaterne at fastsætte den dato, hvor de strategiske ændringer af strategiske planer får virkning, således, at den ligger mellem datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om strategiske ændringer, jf. artikel 119, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved nærværende forordning, og datoen for Kommissionens godkendelse af en sådan anmodning.

(46) Ved artikel 120 i forordning (EU) 2021/2115 sikres det, at de strategiske planer ajourføres for at afspejle de ændringer, der er foretaget i de retsakter på miljø- og klimaområdet, der er opført i bilag XIII til nævnte forordning, som de strategiske planer bør bidrage til og være i overensstemmelse med. Med henblik herpå skal medlemsstaterne vurdere, om deres strategiske planer bør ændres, og bør om nødvendigt indgive en anmodning om ændring, hvis nogen af retsakterne ændres. For at undgå unødvendige administrative procedurer i den sene fase af gennemførelsen af de strategiske planer bør artikel 120 i forordning (EU) 2021/2115 udgå.

(47) Artikel 122 i forordning (EU) 2021/2115 bør tilpasses for at afspejle de ændringer af nævnte forordnings artikel 119, der indføres ved nærværende forordning.

(48) Artikel 124, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres, således at overvågningskomitéen kan afgive udtalelse om den dato, hvor alle EGFL-relaterede ændringer får virkning, for at sikre, at landbrugere og støttemodtagere har tilstrækkelig tid til at tage de foreslåede ændringer i betragtning.

(49) I artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes krav til indholdet af og proceduren for de årlige præstationsrapporter, som danner grundlag for den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116. Med henblik på at den årlige præstationsafstemningsprocedure udgår fra forordning (EU) 2021/2116 i henhold til nærværende forordning, bør disse krav ændres. En sådan ændring bør omfatte at slette oplysninger, der udelukkende skal bruges til nævnte procedure, såsom oplysninger om faktisk opnåede beløb pr. enhed og de begrundelser, der skal fremlægges af medlemsstaterne, hvis de faktisk opnåede beløb pr. enhed overstiger de tilsvarende planlagte beløb pr. enhed, der er fastsat i de strategiske planer.

(50) Artikel 134, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2115 skal præciseres for at styrke forbindelsen mellem den årlige præstationsrapport og den i nævnte forordnings artikel 135 omhandlede præstationsgennemgang, der skal foretages hvert andet år, for så vidt angår medtagelsen i den årlige præstationsrapport af begrundelser for mangler i forhold til delmål med henblik på præstationsgennemgangen hvert andet år.

(51) I henhold til artikel 134, stk. 13, i forordning (EU) 2021/2115 kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til en tilfredsstillende årlig præstationsrapport senest én måned efter forelæggelsen heraf. Erfaringen har vist, at vurderingen i henhold til nævnte forordnings artikel 134, stk. 3, af, om den årlige præstationsrapport er tilfredsstillende, og en grundig vurdering af selve den årlige præstationsrapport, der er forelagt, ikke kan foretages parallelt med hinanden. Det er derfor nødvendigt at ændre den dato, fra hvilken fristen for fremsendelse af bemærkninger, jf. nævnte forordnings artikel 134, stk. 13, beregnes, til den dato, hvor den årlige præstationsrapport vurderes som tilfredsstillende, jf. nævnte forordnings artikel 134, stk. 3.

(52) I henhold til artikel 159 i forordning (EU) 2021/2115 skal Kommissionen senest den 31. december 2025 revidere listen over retsakter i bilag XIII til nævnte forordning og, hvis det er relevant, fremsætte lovgivningsforslag med henblik på at tilføje yderligere retsakter til nævnte bilag. Da nævnte forordnings artikel 120 udgår, bør dens artikel 159 ligeledes udgå med nærværende forordning for at sikre de strategiske planers sammenhæng samt for at undgå at gribe ind i de nationale myndigheders, landbrugernes og andre støttemodtageres gennemførelse af de strategiske planer.

(53) I bilag I til forordning (EU) 2021/2115 fastsættes effektindikatorer, resultatindikatorer og outputindikatorer i medfør af nævnte forordnings artikel 7. Tabellen »Årlig præstationsafstemning — OUTPUT — Interventionstyper og deres outputindikatorer« i bilag I til nævnte forordning bør erstattes for at indføre outputindikatorer, der er knyttet til den nye interventionstype og de ændrede interventionstyper, og for at tage hensyn til, at den årlige præstations-afstemning, der er fastsat i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, udgår i henhold til nærværende forordning.

(54) Bilag II til forordning (EU) 2021/2115 indeholder en liste over de relevante afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug for hver interventionstype i nævnte forordning. Den nye interventionstype for krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser bør derfor medtages i nævnte bilag II.

(55) GLM-norm 1, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at bevare permanente græsarealer for at bevare kulstoflagrene på grundlag af en andel af permanente græsarealer i forhold til landbrugsarealet på nationalt, regionalt eller subregionalt plan eller i en sammenslutning af bedrifter eller en enkelt bedrift sammenlignet med referenceåret 2018, idet der højst må ske et fald på 5 % i forhold til referenceåret. Strukturelle ændringer af bedrifterne, der kan ske i programmeringsperioden 2023-2027, navnlig i husdyrsektoren, kan ledsages af hurtige ændringer i arealanvendelsen på bedriftsniveau, navnlig for at afbøde klimaændringernes indvirkning på fodertilgængeligheden. Sådanne strukturelle ændringer vil dog først fremgå af de tilgængelige data senere. En sådan udvikling med strukturelle ændringer af bedrifterne kan føre til udsving i den årlige andel af permanente græsarealer i forhold til referenceåret 2018. I betragtning af disse udsving og med henblik på at lette gennemførelsen af GLM-norm 1 bør den maksimale procentsats for faldet i andelen af permanente græsarealer i forhold til referenceåret 2018 forhøjes til 10 % for at gøre det muligt for medlemsstaterne at tage hensyn til den udvikling, der sker i programmeringsperioden 2023-2027, og bedrifternes behov, navnlig i husdyrsektoren.

(56) GLM-norm 4, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte vandløb mod forurening og afstrømning, ved at der anlægges bræmmer langs vandløb. Erfaringen har vist, at medlemsstaterne med henblik på denne GLM-norm bør have mulighed for at tilpasse definitionen af »vandløb« til den definition af vandløb, som de har fastsat i deres nationale lovgivning, herunder den nationale lovgivning til gennemførelse af EU-ret, som er en del af det lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er opført i bilag III til nævnte forordning. Den definition af vandløb, som medlemsstaterne anvender med henblik på GLM-norm 4, bør imidlertid være i overensstemmelse med hovedmålsætningen for denne GLM-norm, navnlig målsætningen om at mindske risikoen for, at mindre vandløb, der kan medføre forurening nedstrøms, udelukkes fra anvendelsesområdet for den pågældende GLM-norm.

(57) Artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, om fastsættelse af regler om månedlige betalinger og artikel 32, stk. 8, i nævnte forordning om fastsættelse af regler om mellemliggende betalinger bør ændres for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, udgår i henhold til nærværende forordning. Som følge af de ændringer af artikel 86, stk. 2, og artikel 119, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115, der foretages ved nærværende forordning, bør artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 desuden ændres for at sikre, at udgifter, der bliver berettigede til EGFL-bidrag fra en dato, der ligger forud for Kommissionens godkendelse af ændringen, men som ligger efter datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring, først anmeldes til Kommissionen efter dennes godkendelse af ændringen i overensstemmelse med artikel 119, stk. 10, i forordning (EU) 2021/2115. Med henblik herpå bør udgifter, der ikke kan anmeldes i den pågældende måned, fordi der afventes godkendelse af en ændring, kunne anmeldes i de efterfølgende måneder af samme regnskabsår eller senest i årsregnskabet for det pågældende regnskabsår, som skal sendes til Kommissionen senest den 15. februar i året efter det pågældende regnskabsår. For at sikre, at eventuelle udgifter som følge af ændringen, der allerede er udbetalt til støttemodtagere, stadig kan anmeldes inden for det pågældende regnskabsår, bør medlemsstaterne ved fastsættelsen af den dato, hvor en ændring får virkning, tage hensyn til de frister for godkendelsesproceduren, der er fastsat i artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115.

(58) Artikel 40 i forordning (EU) 2021/2116 om suspension af betalinger i forbindelse med den årlige præstationsafstemning bør ændres for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, udgår i henhold til nærværende forordning.

(59) I henhold til artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 kan medlemsstaterne udbetale forskud på op til 50 % til interventioner med direkte betalinger og til de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 ([13]), og forskud på op til 75 % til areal- og dyrebaserede interventioner til udvikling af landdistrikterne i henhold til forordning (EU) 2021/2115. I henhold til artikel 44, stk. 6, i forordning (EU) 2021/2116 kan Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat i akutte situationer, hvor det er relevant, vedtage gennemførelsesretsakter, der fraviger nævnte forordnings artikel 44, stk. 2, i det omfang og tidsrum, det er strengt nødvendigt. For hvert af årene i den nuværende programmeringsperiode, dvs. årene 2023, 2024 og 2025, har medlemsstaterne anmodet om undtagelser fra artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 for at give mulighed for en højere forskudsbetalingssats. Årsagerne til disse undtagelser har været mange, herunder militære konflikter i Europa og Mellemøsten, ugunstige vejrforhold og ekstraordinære klimahændelser samt uforudsete stigninger i inputpriserne og inflationen for landbrugerne kombineret med relativt lave priser på landbrugsråvarer. Da det er usandsynligt, at disse yderligere belastninger vil blive løst i 2026 eller 2027, er det af forenklingshensyn hensigtsmæssigt permanent at ændre maksimumssatserne for forskudsbetalinger i forordning (EU) 2021/2116 for at gøre det muligt at betale den højere sats for den resterende del af den nuværende programmeringsperiode.

(60) I henhold til artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116 skal Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a) og d), vedtage gennemførelsesretsakter, der indeholder dens afgørelse om afslutning af de godkendte betalingsorganers regnskaber over de udgifter, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 5, stk. 2, og artikel 6. Artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116 bør ændres for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, udgår i henhold til nærværende forordning.

(61) I henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 gælder det, at hvis de udgifter, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og som vedrører interventionerne i afsnit III i forordning (EU) 2021/2115, ikke har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116 og i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, skal Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter inden den 15. oktober i året efter det pågældende budgetår, hvori den fastsætter de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med. Erfaringerne fra det første år af gennemførelsen af den årlige præstationsafstemning og fra forberedelsen af det andet år viser, at medlemsstaterne bærer en uforholdsmæssig tung administrativ byrde i forbindelse med udarbejdelsen af og fremlæggelsen af de nødvendige oplysninger til den årlige præstationsrapport og under den årlige præstationsafstemning. For at lette den administrative byrde for medlemsstaterne bør den årlige præstationsafstemning, der er fastsat i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, udgå. Kravet om, at udgifter afholdt af betalingsorganerne skal modsvares af et tilsvarende output, jf. nævnte forordnings artikel 37, stk. 1, litra b), nr. i), er omfattet af den efterprøvende regnskabsafslutning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 55.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/229/oj).

(62) Kravet om, at udgifterne skal afholdes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer som fastsat i artikel 37, stk. 1, litra b), nr. ii), i forordning (EU) 2021/2116 kontrolleres af betalingsorganerne og verificeres derefter årligt af certificeringsorganerne og af Kommissionen i form af gennemgange af certificeringsorganets udtalelser og rapporter og som led i opfølgningen på resultaterne samt i forbindelse med de efterprøvende regnskabsafslutninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 55. Disse procedurer giver den nødvendige sikkerhed for, at resultaterne er opnået i overensstemmelse med EU-ret. Sammen med præstationsgennemgangen hvert andet år, jf. artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, sikrer disse procedurer også, at medlemsstaterne når de delmål og mål, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 109, stk. 1, litra a), og som de har fastsat som en del af deres præstationssystemer i de strategiske planer. Artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor udgå.

(63) Det er nødvendigt i forbindelse med uregelmæssigheder og finansielle korrektioner at opnå større overensstemmelse mellem de finansielle instrumenter i den fælles landbrugspolitik og de finansielle instrumenter i de øvrige politikker under delt forvaltning, når organer, der gennemfører finansielle instrumenter, påviser, at et sæt af kumulative foranstaltninger er gennemført. Artikel 57 i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor ændres for at sikre overensstemmelse med artikel 103, stk. 6, i forordning (EU) 2021/1060.

(64) Landbrugerne har gentagne gange beklaget det pres, der opstår som følge af de mange kontroller, de skal gennemgå i løbet af året. Medlemsstaterne har allerede mulighed for at samle flere kontroller i ét enkelt besøg på stedet. For at reducere antallet af besøg på stedet pr. bedrift og dermed lette den administrative byrde for støttemodtagerne bør medlemsstaterne, hvor det er muligt, ikke udvælge en støttemodtager, der allerede er blevet udvalgt til kontrol på stedet for det pågældende år, undtagen når omstændighederne kræver en yderligere kontrol for at sikre beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette bør dog ikke reducere kontrolniveauet. Artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(65) Artikel 67, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 bør ændres for at fjerne henvisningen til den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54.

(66) Erfaringerne viser, at kvalitetsvurderingerne af markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet bør slås sammen. Da disse systemer er uløseligt indbyrdes forbundet, er det en udfordring at vurdere kvaliteten af ét system uden at tage hensyn til indvirkningen på de andre. Ved at sammenlægge disse systemers kvalitetsvurderinger vil den arbejdsbyrde, der påhviler medlemsstaternes forvaltninger for så vidt angår kontrolprocedurerne og rapporteringsforpligtelserne, desuden blive mindre. Medlemsstaterne vil desuden have den fordel, at de om nødvendigt kan foreslå én enkelt afhjælpende foranstaltning, der omfatter disse tre systemer, hvilket øger deres effektivitet. Med henblik herpå bør der indsættes en ny artikel i forordning (EU) 2021/2116, og de relevante henvisninger bør ændres i overensstemmelse hermed.

(67) De første gennemførelsesår viser, at det er overflødigt at foretage kontrol på stedet af interventioner, der overvåges ved hjælp af Copernicus Sentinels-satellitdata eller andre data af mindst tilsvarende pålidelighed, da det indebærer en urimelig byrde for medlemsstaterne og landbrugerne. Hvad angår de dertil knyttede betingelser for støtteberettigelse bør medlemsstaterne derfor ikke være forpligtet til at foretage kontrol på stedet, herunder kontrol, der udføres på afstand ved hjælp af teknologi. Med henblik herpå bør artikel 72 i forordning (EU) 2021/2116 ændres i overensstemmelse hermed.

(68) Erfaringerne med anvendelsen af konditionalitetskontrolsystemet, herunder gennem overensstemmelsesprocedurer, har vist, at visse betingelser er unødigt strenge og pålægger medlemsstaterne en urimelig byrde uden nødvendigvis at forbedre beskyttelsen af EU-midlerne. For at strømline kontrolsystemet og lette den administrative byrde, samtidig med at dets effektivitet med hensyn til kontrol af overholdelsen af konditionalitetskravene bevares, bør medlemsstaterne have større fleksibilitet med hensyn til udformningen af deres kontrolsystemer. Med henblik herpå bør kravet om en årlig revision af kontrolsystemet fjernes, og de faktorer, der skal tages i betragtning i risikoanalysen, bør overlades til medlemsstaternes skøn.

(69) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1468 er artikel 83 og 84 i forordning (EU) 2021/2216 blevet ændret for at lette byrden for mindre landbrugere og nationale forvaltninger i forbindelse med konditionalitetskontrol og sanktioner. Den fritager specifikt landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse på højst 10 hektar landbrugsareal, der er anmeldt i overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, for konditionalitetskontrol og for anvendelsen af administrative sanktioner for manglende overholdelse af konditionalitetskravene. Den geospatiale støtteansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, omfatter imidlertid andre arealer end landbrugsarealer, og der er tekniske begrænsninger for beregningen af landbrugsarealerne, eftersom nogle af elementerne og landskabstrækkene kan være udeladt fra målingen eller kan variere i størrelse over tid. Undtagelserne bør derfor baseres på det areal, der er berettiget til betalingerne, og den støtte, der er relevant for konditionaliteten.

(70) Desuden er andre små støttemodtagere end landbrugere, f.eks. arealforvaltere, ikke omfattet af undtagelserne fra konditionalitetskontrol og sanktioner. Den administrative byrde, der er forbundet med kontrollen og anvendelsen af sanktioner for de konditionalitetskrav, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2116, kan imidlertid være uforholdsmæssig tung for disse støttemodtagere. Tilsvarende gælder det, at da det landbrugsareal, som forvaltes af disse støttemodtagere, er begrænset, og sanktionerne generelt er af ringe størrelse for små støttemodtagere, kan anvendelsen af sanktioner også føre til en uforholdsmæssig tung byrde for medlemsstaternes myndigheder. Små støttemodtagere, bortset fra landbrugere, bør derfor også undtages fra konditionalitetskontrol og fra anvendelsen af administrative sanktioner for konditionalitetskrav. Ikke desto mindre er det vigtigt, at den fælles landbrugspolitik gennem konditionalitetskrav fortsat bidrager til de miljømæssige målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, og at stabiliteten af disse krav som det fælles referencescenario for medlemsstaterne og støttemodtagerne sikres. Derfor bør konditionalitetskravene fortsat finde anvendelse på alle støttemodtagere, der er opført i artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116.

(71) Den administrative byrde forbundet med kontroller for krav vedrørende GLM-norm 7 fastsat i forordning (EU) 2021/2116 kan være uforholdsmæssigt høj for mindre landbrugere og nationale administrationer. Derfor bør byrden for mindre landbrugere og nationale administrationer i forbindelse med kontroller fastsat i forordning (EU) 2021/2116 lettes for så vidt angår GLM-norm 7. Landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse, der ikke overstiger 30 hektar erklæret landbrugsjord bør undtages fra kontroller for så vidt angår krav vedrørende GLM-norm 7.

(72) Da landbrugsområder under krav vedrørende GLM-norm 7 forvaltet af mindre landbrugere er begrænset, og anvendelsen af sanktioner kan føre til en uforholdsmæssig byrde for medlemsstaternes administrationer, bør mindre landbrugere undtaget fra konditionalitetskontroller for så vidt angår GLM-norm 7 også undtages fra anvendelsen af administrative sanktioner for manglende overholdelse af kravene vedrørende GLM-norm 7.

(73) Artikel 102 og 103 i forordning (EU) 2021/2116, der fastsætter reglerne for udøvelsen af delegerede beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og udvalgsproceduren for gennemførelsesretsakter, bør ændres for at tage hensyn til de ændringer af andre bestemmelser i forordning (EU) 2021/2116, navnlig at nævnte forordnings artikel 54 udgår, som indføres ved nærværende forordning.

(74) For at sikre sammenhæng mellem de forskellige bestemmelser i forordning (EU) 2021/2116 bør nævnte forordning ændres for at fjerne henvisninger til den årlige præstationsafstemning, navnlig henvisninger til nævnte forordnings artikel 54.

(75) Forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(76) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser vedrørende de ændringer af artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115, der indføres ved nærværende forordning, for at sikre, at anmodninger om og meddelelser om ændringer af strategiske planer, som medlemsstaterne har indgivet til Kommissionen inden nærværende forordnings ikrafttræden, godkendes efter de procedurer, der var gældende på tidspunktet for indgivelsen af disse anmodninger om ændring eller meddelelser.

(77) For at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, udgår ved nærværende forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 ([14]) i overensstemmelse hermed. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([15]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

([14]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/127 af 7. december 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 95, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/127/oj).

([15]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(78) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning i lyset af fjernelsen af den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at ajourføre Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 ([16]) i overensstemmelse hermed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([17]).

(79) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af de foranstaltninger, der indføres ved denne forordning, og for at nå en nødvendig grad af sammenhæng mellem på den ene side reduktionen af den administrative byrde for de myndigheder i medlemsstaterne, der er involveret i udarbejdelsen af den årlige præstationsrapport for landbrugsregnskabsåret 2025, og på den anden side fjernelsen af den årlige præstationsafstemning fra landbrugsregnskabsåret 2025 bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. De relevante bestemmelser om den årlige præstationsrapport og præstationsafstemningen bør finde anvendelse for så vidt angår landbrugsregnskabsåret 2025 og alle efterfølgende landbrugsregnskabsår og bør ikke have nogen indflydelse på tidligere landbrugsregnskabsår.

(80) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan som følge af forbindelserne mellem denne forordning og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og som følge af den flerårige garanterede EU-finansiering og den måde, denne forordning er uløseligt forbundet med at nå Unionens nøgleprioriteter, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(81) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([18]) og afgav udtalelse den 10. juli 2025 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2021/2115

I forordning (EU) 2021/2115 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, litra c), første afsnit, affattes således:

»»permanente græsarealer og permanente græsningsarealer« (der tilsammen benævnes »permanente græsarealer«) er arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere eller, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, i syv år eller mere, og, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, som ikke er pløjet op, bearbejdet eller omsået med forskellige typer græs eller andet grøntfoder i fem år eller mere eller i syv år eller mere; det kan omfatte andre arter, f.eks. buske eller træer, der kan afgræsses og, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, andre arter, f.eks. buske eller træer, der producerer dyrefoder, forudsat at græs og andet grøntfoder forbliver fremherskende.

Medlemsstaterne kan beslutte at arealer, der blev klassificeret som agerjord den 1. januar 2026, fortsat klassificeres som agerjord og ikke omklassificeres som permanente græsarealer, selv om den periode, der er omhandlet i første afsnit, er udløbet, og arealerne ikke er blevet pløjet op, bearbejdet eller omsået med forskellige typer græs eller andet grøntfoder.«

2) Artikel 10, andet afsnit, affattes således:

»Navnlig opfylder grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed, supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed, supplerende indkomststøtte til unge landbrugere og ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd samt krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, der udbetales inden for rammerne af landdistriktsudvikling, kriterierne i de afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er angivet i bilag II til denne forordning, for de pågældende interventioner. For andre

([16]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 af 21. december 2021 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 om betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, kontrol, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 131, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/128/oj).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

interventioner er de afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er angivet i bilag II til denne forordning, vejledende, og de pågældende interventioner kan i stedet overholde et afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der ikke er angivet i bilag II til denne forordning, såfremt dette er præciseret og redegjort for i den strategiske plan.«

3) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis en medlemsstat har til hensigt at øge sit planlagte output som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og som fastsat i medlemsstatens strategiske plan, der er godkendt af Kommissionen, meddeler medlemsstaten Kommissionen det reviderede planlagte output i overensstemmelse med artikel 119, stk. 9, inden den 1. januar i året før det relevante ansøgningsår.«

b) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Hver berørt medlemsstat fremsender derpå en meddelelse i overensstemmelse med artikel 119, stk. 9, der omfatter nedsættelseskoefficienten som omhandlet i dette stykkes andet afsnit, senest den 31. marts i året før det relevante ansøgningsår.«

4) I artikel 12 indsættes følgende stykke:

»1a. Uanset denne artikels stk. 1 finder konditionalitetssystemet ikke anvendelse på modtagere af betalinger som omhandlet i artikel 28.«

5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Landbrugere, der er certificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 (*), anses for at overholde GLM-norm 1, 3, 4, 5, 6 og 7 som opført i bilag III til denne forordning for så vidt angår deres økologiske produktionsenheder som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2018/848 og deres produktionsenheder under omlægning som defineret i nævnte forordnings artikel 3, nr. 11).

Medlemsstaterne kan under hensyntagen til den administrative kontrolbyrde beslutte, at kun landbrugere, der er certificeret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848, og hvis samlede bedrift består af økologiske produktionsenheder som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2018/848 eller produktionsenheder under omlægning som defineret i nævnte forordnings artikel 3, nr. 11), eller af begge sådanne produktionsenheder, anses for at overholde GLM-norm 1, 3, 4, 5, 6 og 7 som opført i bilag III til denne forordning.

Ved fastsættelsen af deres normer kan medlemsstaterne, hvis relevant, fastsætte de elementer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 109, stk. 2, litra a), nr. i), således at de er i overensstemmelse med de obligatoriske krav, der er fastsat i national ret, og ikke er mere vidtgående end disse, forudsat at disse eksisterende nationale obligatoriske krav er i overensstemmelse med de GLM-normer, der er opført i bilag III til denne forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj).«

b) Stk. 2a affattes således:

»2a. Ved gennemførelsen af de minimumsnormer, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne give tilladelse til midlertidig fravigelse af kravene i disse minimumsnormer, hvor vejrforholdene, plantesygdomme eller skadedyrsangreb forhindrer landbrugere og andre støttemodtagere i at opfylde disse krav i et givet år. Sådanne midlertidige fravigelser skal begrænses i deres anvendelsesområde til landbrugere og andre støttemodtagere eller arealer, der er berørt af sådanne vejrforhold, plantesygdomme eller skadedyrsangreb, og skal kun finde anvendelse, så længe de er strengt nødvendige.«

6) Artikel 19 affattes således:

»*Artikel 19*

Bidrag til risikostyringsværktøjer

Uanset artikel 44, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 kan en medlemsstat beslutte at tildele op til 3 % af de direkte betalinger, der skal betales til en landbruger, som landbrugernes bidrag til risikostyringsværktøjer.

Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af denne bestemmelse, anvender den på alle landbrugere, der modtager direkte betalinger i et givet år. Alternativt kan sådanne medlemsstater beslutte at anvende den på landbrugere, for hvilke der findes et risikostyringsværktøj i et givet år, hvis dette svarer bedre til det eksisterende risikostyringsværktøj.«

7) Artikel 28 affattes således:

»*Artikel 28*

Betalinger til mindre landbrugere

1. Medlemsstaterne kan yde betaling til mindre landbrugere som fastsat af medlemsstaterne i form af et fast beløb eller et beløb pr. hektar til erstatning for de direkte betalinger i henhold til denne afdeling og afdeling 3 i dette kapitel. Medlemsstaterne gør den tilhørende intervention i deres strategiske planer valgfri for landbrugerne.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne i den strategiske plan beslutte, at den betaling til mindre landbrugere, der er omhandlet i nævnte stykke, ikke erstatter direkte betalinger til støtte for bio-ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31.

3. Den årlige betaling til hver landbruger i henhold til stk. 1 må ikke overstige 3 000 EUR.

4. Medlemsstaten kan beslutte at fastsætte forskellige faste beløb eller beløb pr. hektar i tilknytning til forskellige arealtærskler.«

8) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

»For så vidt angår de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan der, hvis national ret pålægger krav, der er mere vidtgående end de tilsvarende obligatoriske minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til opfyldelsen af nævnte krav.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte at udelukke GLM-norm 2 og 9, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, fra kravet i første afsnit, litra a).«

b) I stk. 7 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

»Uanset første afsnit kan betalinger, der ydes i overensstemmelse med nævnte afsnits litra b) til dyrevelfærdsforpligtelser, forpligtelser vedrørende bekæmpelse af antimikrobiel resistens, forpligtelser vedrørende landbrugsmetoder til gavn for klimaet og forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastsat i forordning (EU) 2018/848, også ske i form af en årlig betaling for husdyrenheder.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit kan betalinger, der ydes i overensstemmelse med nævnte afsnits litra b), i givet fald ske i form af en årlig betaling for bistader. Med henblik på denne undtagelse finder definitionen af »bistade« i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 56, litra b), anvendelse.«

9) Artikel 48 affattes således:

»*Artikel 48*

Planlægning og rapportering på driftsprogramniveau

Artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 102, artikel 111, litra g) og h), artikel 112, stk. 3, litra b), og artikel 134 finder anvendelse på interventionstyper i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), på driftsprogramniveau i stedet for på interventionsniveau. Planlægning af og rapportering om disse interventionstyper foretages også på driftsprogramniveau.«

10) Artikel 49, stk. 1, affattes således:

»I frugt- og grøntsagssektoren som omhandlet i artikel 42, litra a), forfølger medlemsstaterne en eller flere af målsætningerne i artikel 46. Målsætningerne i artikel 46, litra d)-i), og litra k), omfatter både friske og forarbejdede produkter, mens målsætningerne i nævnte artikels øvrige litraer kun omfatter friske produkter.«

11) Artikel 52, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Disse procentsatser kan forhøjes med 0,5 procentpoint, hvis driftsprogrammet omfatter en eller flere interventioner, der er knyttet til de i artikel 46, litra d), e), f), h), i) og j), omhandlede målsætninger, forudsat at det beløb, der overstiger den relevante procentdel fastsat i nærværende stykkes første afsnit, udelukkende anvendes til at finansiere udgifter, der følger af gennemførelsen af disse interventioner. For så vidt angår sammenslutninger af producentorganisationer, herunder tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer, kan disse interventioner gennemføres af sammenslutningen på vegne af dens medlemmer.«

12) I artikel 69 foretages følgende ændringer:

a) Litra e) affattes således:

»e) etablering af unge landbrugere og nye landbrugere, virksomheder i landdistrikterne samt virksomhedsudvikling af små bedrifter«.

b) Følgende litra tilføjes:

»i) krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser inden for rammerne af landdistriktsudvikling.«

13) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

»For så vidt angår de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan der, hvis national ret pålægger krav, der er mere vidtgående end de tilsvarende obligatoriske minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til opfyldelsen af nævnte krav.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte at udelukke GLM-norm 2 og 9, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, fra kravet i første afsnit, litra a).«

b) Stk. 8 affattes således:

»8. Hvis der i henhold til nærværende artikel ydes støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastsat i forordning (EU) 2018/848, fastsætter medlemsstaterne en betaling pr. hektar, eller i givet fald pr. bistade som defineret i den delegerede retsakt, der er omhandlet i denne forordnings artikel 56, litra b). For andre forpligtelser kan medlemsstaterne anvende andre enheder end hektar. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne yde støtte i henhold til nærværende artikel i form af et fast beløb.

Uanset dette stykkes første afsnit kan støtten til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, der er til gavn for klimaet, og forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastsat i forordning (EU) 2018/848 ydes i form af en betaling for husdyrenheder.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»11. Hvis en medlemsstat har truffet den beslutning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra c), andet afsnit, sikrer den, at en sådan beslutning ikke berører igangværende flerårige forpligtelser, der er indgået i henhold til nærværende artikel.«

14) I artikel 72, stk. 5, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset dette stykkes første afsnit kan medlemsstaterne beslutte at medtage ekstraomkostninger og tabt indkomst i forbindelse med ulemper som følge af overholdelsen af GLM-norm 2, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, i beregningen.«

15) I artikel 73 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3, første afsnit, litra d), tilføjes følgende litra:

»v) opdræt af racerent avlskvæg og racerene får eller geder af høj genetisk værdi til avlsformål med henblik på at forbedre husdyrbesætningers kvalitet og produktivitet eller bevare sjældne eller lokale racer«.

b) Stk. 5 erstattes af følgende:

»5. Når landbrugere pålægges nye krav i henhold til EU-retten, kan der ydes støtte til investeringer for at opfylde disse krav i højst 36 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for bedriften.

For unge landbrugere, der for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder, kan der ydes støtte til investeringer for at opfylde kravene i EU-retten i højst 36 måneder fra etableringsdatoen, eller indtil de foranstaltninger, der er defineret i den forretningsplan, der er omhandlet i artikel 75, stk. 3, er afsluttet.«

16) I artikel 75 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Etablering af unge landbrugere og nye landbrugere, virksomheder i landdistrikterne samt virksomhedsudvikling af små bedrifter«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan yde støtte til etablering af unge landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne, herunder etablering af nye landbrugere, og virksomhedsudvikling af små bedrifter, på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og de betingelser, der er præciseret i de strategiske planer, med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger.«

c) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»d) virksomhedsudvikling af små bedrifter som fastsat af medlemsstaterne i henhold til artikel 73, stk. 4, andet afsnit, litra b).«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne yder støtten i form af faste beløb eller finansielle instrumenter eller en kombination heraf. Støtten begrænses til:

a) et maksimalt støttebeløb på 100 000 EUR til de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c)

b) et maksimalt støttebeløb på 75 000 EUR til de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, litra d).

Støtten kan differentieres efter objektive kriterier.«

17) Artikel 76, stk. 5, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at der kun ydes støtte til dækning af tab, der overstiger en tærskel på mindst 20 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Sektorspecifikke værktøjer til styring af produktionsrisici skal beregne tabene enten på bedriftsniveau eller på bedriftens specifikke aktivitetsniveau i den pågældende sektor eller i relation til det specifikke forsikrede område.

Når beregningsmetoderne i første afsnit ikke er hensigtsmæssige, kan medlemsstaterne vurdere tabene på grundlag af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i en periode på højst otte år, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

Medlemsstaterne kan anvende en passende alternativ vurdering til beregning af tab for unge landbrugere og nye landbrugere.«

18) Artikel 77, stk. 8, litra b), affattes således:

»b) oprettelse af producentsammenslutninger, producentorganisationer eller brancheorganisationer til 10 % af sammenslutningens eller organisationens årlige afsatte produktion, dog højst 500 000 EUR i løbet af programmeringsperioden, der slutter den 31. december 2027; denne støtte skal være faldende og begrænset til de første fem år efter anerkendelsen.«

19) I afsnit III, kapitel IV, afdeling 1, tilføjes følgende artikel:

»*Artikel 78a*

Krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser

1. Medlemsstaterne kan yde krisebetalinger til aktive landbrugere, der er berørt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser. Disse betalinger har til formål at sikre kontinuiteten i disse landbrugeres landbrugsaktivitet og er underlagt de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og de betingelser, som medlemsstaterne har præciseret yderligere i deres strategiske planer.

2. Støtten i henhold til denne artikel er betinget af, at medlemsstatens kompetente myndighed formelt anerkender, at der er indtruffet en naturkatastrofe, ugunstige vejrforhold eller en katastrofal hændelse som defineret af medlemsstaten, og at disse hændelser eller de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/2031 med henblik på at udrydde eller inddæmme en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, eller de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at forebygge eller udrydde de dyresygdomme, der er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1882 (*), eller de foranstaltninger, der er vedtaget vedrørende en ny sygdom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og artikel 259 i forordning (EU) 2016/429, direkte har forårsaget skade, der har resulteret i ødelæggelse af mindst 30 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Tabene skal beregnes enten på bedriftsniveau eller på bedriftens specifikke aktivitetsniveau i den pågældende sektor eller i relation til det specifikke område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at støtten i henhold til denne artikel er rettet mod de landbrugere, der er mest berørt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, ved at fastsætte betingelserne for støtteberettigelse på grundlag af de dokumenterede forhold.

4. Medlemsstaterne fastsætter de gældende støttesatser for kompensationen for produktionstab. Disse satser skal være højere for landbrugere, der er omfattet af en forsikringsordning eller et andet risikostyringsværktøj. Der kan anvendes indekser til beregning af produktionstabet.

5. Når medlemsstaterne yder støtte i henhold til denne artikel, sikrer de, at overkompensation som følge af kombinationen af interventioner i henhold til denne artikel med andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås.

6. Uanset artikel 111, stk. 1, finder nævnte stykkes litra h) og i) ikke anvendelse på støtte, der ydes inden for rammerne af denne interventionstype.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1882 af 3. december 2018 om anvendelse af visse sygdomsforebyggelses- og -bekæmpelsesregler på kategorier af listeopførte sygdomme og om fastlæggelse af en liste over arter og grupper af arter, der udgør en betydelig risiko for spredning af disse listeopførte sygdomme (EUT L 308 af 4.12.2018, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/1882/oj).«

20) Artikel 79, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Efter høring af den i artikel 124 omhandlede overvågningskomité (»overvågningskomitéen«) fastsætter den nationale forvaltningsmyndighed, de regionale forvaltningsmyndigheder, hvis det er relevant, eller de udpegede bemyndigede organer udvælgelseskriterierne for interventioner under følgende interventionstyper: investeringer, etablering af unge landbrugere og nye landbrugere, virksomheder i landdistrikterne og virksomhedsudvikling af små bedrifter, samarbejde, udveksling af viden samt informationsformidling. Formålet med disse udvælgelseskriterier er at sikre ligebehandling af ansøgerne, bedre udnyttelse af de finansielle midler og målretning af støtten i overensstemmelse med formålet med interventionerne.«

21) I artikel 80 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Hvis støtte ydes i form af finansielle instrumenter, anvendes definitionerne af »finansielt instrument«, »finansielt produkt«, »slutmodtager«, »holdingfond«, »særlig fond«, »løftestangseffekt«, »multiplikatorforhold«, »forvaltningsomkostninger« og »forvaltningsgebyrer« i artikel 2 i forordning (EU) 2021/1060, og bestemmelserne i nævnte forordnings afsnit V, kapitel II, afdeling II og punkt II i bilag XIII til nævnte forordning.«

b) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, må det samlede støttebeløb til arbejdskapital, der ydes til en slutmodtager, ikke overstige en bruttosubventionsækvivalent på 300 000 EUR i en hvilken som helst periode på tre år.«

c) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Merværdiafgift (moms) er støtteberettigede udgifter for så vidt angår investeringer foretaget af slutmodtagere i forbindelse med finansielle instrumenter. Hvis disse investeringer støttes af finansielle instrumenter kombineret med programstøtte i form af et tilskud som omhandlet i artikel 58, stk. 5, i forordning (EU) 2021/1060, er momsen ikke støtteberettigede udgifter for den del af investeringsomkostningerne, der svarer til programstøtten i form af et tilskud, medmindre momsen på investeringsomkostningerne i henhold til den nationale momslovgivning ikke kan refunderes.«

22) I artikel 81 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne kan i forslaget til en strategisk plan som omhandlet i artikel 118 eller i anmodningen om en ændring af en strategisk plan som omhandlet i artikel 119 tildele et beløb på op til 3 % af den oprindelige ELFUL-tildeling til den strategiske plan, der skal være bidrag til InvestEU og leveres via EU-garantien eller det finansielle instrument InvestEU, der er omhandlet i artikel 10a i forordning (EU) 2021/523, og InvestEU-rådgivningsplatformen. Den strategiske plan skal indeholde en begrundelse for anvendelsen af InvestEU og dets bidrag til opfyldelsen af en eller flere af de specifikke målsætninger, der er fastsat i denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 2, og valgt i henhold til den strategiske plan.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Det beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien eller til den finansiering, der ydes gennem det finansielle instrument InvestEU, der hører under medlemsstatssegmentet, og til InvestEU-rådgivningsplatformen efter indgåelsen af bidragsaftalen som omhandlet i artikel 10, stk. 3, eller artikel 10a, stk. 3, i forordning (EU) 2021/523. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver bidragsaftale kan indgås af Kommissionen i årlige rater i perioden mellem den 1. januar 2023 og den 31. december 2027.«

c) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Hvis der ikke er indgået en bidragsaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 2, eller artikel 10a, stk. 2, i forordning (EU) 2021/523 efter Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den strategiske plan for det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede beløb, der er tildelt i den strategiske plan i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 118, omfordeles det tilsvarende beløb inden for den strategiske plan, efter at den anmodning om ændring, som medlemsstaten har indgivet i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 119, er godkendt.«

d) Stk. 5, 6 og 7 affattes således:

»5. Hvis der ikke er indgået en garantiaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 4, andet afsnit, eller i artikel 10a, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/523 senest 12 måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen, opsiges eller forlænges bidragsaftalen efter gensidig aftale.

Hvis en medlemsstats deltagelse i InvestEU afbrydes, inddrives de pågældende beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, eller som er tildelt inden for rammerne af det finansielle instrument InvestEU, som interne formålsbestemte indtægter i medfør af artikel 21, stk. 5, i finansforordningen, og medlemsstaten indgiver en anmodning om en ændring af den strategiske plan med henblik på at bruge de inddrevne beløb og de beløb, der er afsat til fremtidige kalenderår i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

Opsigelsen eller ændringen af bidragsaftalen fastlægges samtidig med vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den relevante ændring af den strategiske plan, dog senest den 31. december 2026.

6. Hvis en garantiaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 4, tredje afsnit, eller i artikel 10a, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/523 ikke er behørigt gennemført inden for den periode, der er fastsat i bidragsaftalen, og som ikke overskrider fire år fra undertegnelsen af garantiaftalen, ændres bidragsaftalen. Medlemsstaten kan anmode om, at beløb, der er bidraget til EU-garantien eller til det finansielle instrument InvestEU, jf. nærværende artikels stk. 1, og som der er indgået forpligtelser for i garantiaftalen, men som ikke dækker de underliggende lån, egenkapitalinvesteringer eller andre risikobærende instrumenter, behandles i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der er bidraget til EU-garantien i henhold til nærværende artikel, stilles til rådighed for medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, litra a), i forordning (EU) 2021/523 og anvendes til støtte under samme målsætning eller de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede målsætninger i form af finansielle instrumenter eller budgetgarantier. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der er bidraget til det finansielle instrument InvestEU i henhold til nærværende artikel, stilles til rådighed for medlemsstaten i overensstemmelse med bidragsaftalen og anvendes til støtte under samme målsætning eller målsætninger i form af finansielle instrumenter eller budgetgarantier.«

23) I artikel 83, stk. 2, indsættes følgende litra:

»ba) i overensstemmelse med de beregningsmetoder, der er fastsat i henhold til artikel 54, artikel 55 og artikel 56, stk. 1 og 3, i forordning (EU) 2021/1060«.

24) Artikel 86, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af en strategisk plan, er berettigede til et bidrag fra EGFL fra den dato, hvor den ændring, som den pågældende medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med artikel 119, stk. 8, får virkning, dog tidligst fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring eller fra datoen for meddelelsen som omhandlet i artikel 119, stk. 9.

3. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af en strategisk plan, er berettigede til bidrag fra ELFUL fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring eller fra datoen for meddelelsen som omhandlet i artikel 119, stk. 9.

Uanset dette stykkes første afsnit og denne artikels stk. 4, andet afsnit, kan det i den strategiske plan fastsættes, at støtteberettigelsen af ELFUL-finansierede udgifter, der følger af ændringer af den strategiske plan, i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold eller en pludselig og betydelig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold kan starte fra den dato, hvor hændelsen fandt sted.«

25) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 96a*

Maksimumsbeløb for finansielle tildelinger til krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser

1. For hver medlemsstat begrænses det maksimumsbeløb, der kan forbeholdes krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, jf. artikel 78a, til de årlige beløb, der er fastsat i bilag XV.

2. De samlede ELFUL-udgifter til de krisebetalinger, der er omhandlet i artikel 78a, må ikke overstige summen af de vejledende finansielle tildelinger til denne interventionstype for regnskabsårene 2026 og 2027 som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.«

26) I artikel 103 tilføjes følgende stykke:

»6. Uanset artikel 6, stk. 1, og artikel 30, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 228/2013 kan medlemsstater med regioner i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF i en anmodning om strategisk ændring af en strategisk plan som omhandlet i nærværende forordnings artikel 119 beslutte at overføre op til 25 % af det beløb, der i deres strategiske planer er planlagt for deres regioner i den yderste periferi, og som er en del af det beløb, der er tildelt dem for regnskabsåret 2027 for udvikling af landdistrikterne i henhold til bilag XI til nærværende forordning, til deres POSEI-programmer, der er oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013, for at styrke dem. En sådan anmodning om strategisk ændring skal indeholde en begrundelse for overførslen og dets bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 2.

Hvis en medlemsstat foretager en overførsel i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, anses de tilsvarende maksimale årlige beløb, der er fastsat i artikel 30, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 228/2013 for regnskabsåret 2027, for at være forhøjet med det specifikke beløb, der overføres, når ændringen af den strategiske plan er blevet godkendt af Kommissionen.«

27) Artikel 111, stk. 2, affattes således:

»Stk. 1, litra e), finder ikke anvendelse på den interventionstype i biavlssektoren, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra a) og c)-g), interventioner under den interventionstype i vinsektoren, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra h)-k), oplysningsaktioner og salgsfremstød i forbindelse med kvalitetsordninger under den interventionstype for samarbejde, der er omhandlet i artikel 77, og interventioner under den interventionstype for krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, der er omhandlet i artikel 78a.«

28) Artikel 119 affattes således:

»*Artikel 119*

Ændring af den strategiske plan

1. Medlemsstaterne kan ændre deres strategiske planer. De gør dette ved at indgive anmodninger om strategiske ændringer i henhold til stk. 2 eller ved at underrette om ændringen i henhold til stk. 9.

2. Medlemsstaterne indgiver deres anmodninger om strategiske ændringer af deres strategiske planer til Kommissionen. Følgende ændringer af de strategiske planer er strategiske ændringer:

a) ændringer, der indfører nye interventioner eller sletter interventioner fra den strategiske plan

b) ændringer, der fører til ændringer af delmål eller mål under resultatindikatorerne, som er markeret med »PG« i bilag I

c) ændringer, der vedrører artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, artikel 92-98 eller artikel 103, stk. 1, 5 og 6

d) ændringer af mål- og finansieringsplanerne i den strategiske plan, jf. artikel 112, herunder ændringer af ELFUL's bidrag til InvestEU, jf. artikel 81, ændringer af ELFUL's samlede bidrag til hver type intervention for hele den periode, der er omfattet af den strategiske plan, eller ændringer vedrørende ELFUL's bidragssatser, jf. artikel 91.

Anmodninger om strategiske ændringer af strategiske planer skal begrundes behørigt og navnlig indeholde en beskrivelse af de virkninger, som ændringerne af den strategiske plan forventes at få for opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2. De vedlægges den ændrede strategiske plan sammen med de ajourførte bilag, hvis det er relevant.

3. Kommissionen vurderer overensstemmelsen af de strategiske ændringer med denne forordning og med forordning (EU) 2021/2116, samt med de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til dem, og de strategiske ændringers effektive bidrag til at nå de specifikke målsætninger.

4. Kommissionen godkender den anmodede strategiske ændring, såfremt de nødvendige oplysninger er fremlagt af en berørt medlemsstat, og den strategiske ændring er forenelig med denne forordning og forordning (EU) 2021/2116 samt de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

5. Kommissionen fremsætter bemærkninger senest 30 arbejdsdage efter indgivelsen af anmodningen om en strategisk ændring. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de supplerende oplysninger, der er nødvendige.

6. Kommissionen godkender en anmodning om en strategisk ændring senest tre måneder efter, at medlemsstaten har indgivet den.

7. En anmodning om en strategisk ændring kan indgives to gange pr. kalenderår med forbehold af eventuelle undtagelser, der er fastsat i denne forordning, eller som skal fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 122. Herudover kan der indgives yderligere tre anmodninger om en strategisk ændring i løbet af perioden for den strategiske plan. Dette stykke finder ikke anvendelse på anmodninger om ændringer, der indgives med henblik på at forelægge manglende elementer af den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 118, stk. 5.

En anmodning om en strategisk ændring i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, eller artikel 103, stk. 5 eller 6, medregnes ikke i den begrænsning, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

8. En strategisk ændring i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, eller artikel 103, stk. 1, vedrørende EGFL får virkning fra den 1. januar i kalenderåret efter det år, hvor anmodningen om denne strategiske ændring godkendes af Kommissionen, og efter den tilsvarende ændring af tildelingerne i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2.

En strategisk ændring i forbindelse med artikel 103, stk. 1 eller 6, vedrørende ELFUL får virkning efter Kommissionens godkendelse af anmodningen om denne strategiske ændring og efter den tilsvarende ændring af tildelingerne i overensstemmelse med artikel 89, stk. 4.

En strategisk ændring vedrørende EGFL, bortset fra de ændringer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, får virkning fra den dato, der fastsættes af medlemsstaten, dog tidligst fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om denne ændring. Medlemsstaterne kan fastsætte forskellige datoer, hvor de forskellige elementer i den strategiske ændring får virkning. Hvis den strategiske ændring risikerer at bringe de berørte landbrugere i en mindre gunstig situation end den, de havde før ændringen, tager medlemsstaterne ved fastsættelsen af den dato, hvor ændringen får virkning, hensyn til landbrugernes og andre støttemodtageres behov for at have tilstrækkelig tid til at tage hensyn til denne ændring. Den planlagte dato, hvor strategiske ændringer vedrørende EGFL får virkning, angives af medlemsstaten i den anmodning om en strategisk ændring, og den skal godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 10.

9. Medlemsstaterne kan til enhver tid foretage og anvende andre ændringer af deres strategiske planer end de strategiske ændringer. De underretter Kommissionen om disse andre ændringer senest på det tidspunkt, hvor de begynder at anvende dem, og føjer dem til den ændrede strategiske plan, der indgives sammen med den næste anmodning om en strategisk ændring i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis der indføres ændringer, der vedrører GLM-norm 1 og 4, skal medlemsstaterne sikre og give en specifik begrundelse for, at sådanne ændringer ikke bringer de miljø- og klimamålsætninger, der, alt efter hvad der er relevant, er knyttet til bevarelsen af permanente græsarealer eller beskyttelsen af vandløb mod forurening, i fare.

Hvis Kommissionen ikke gør indsigelse mod de meddelte ændringer senest 30 arbejdsdage efter datoen for indgivelsen af meddelelsen, har ændringerne retsvirkninger fra datoen for indgivelsen af meddelelsen. Kommissionen gør indsigelse mod en meddelt ændring, hvis den finder, at ændringen ikke er forenelig med denne forordning eller forordning (EU) 2021/2116 eller de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

De meddelte ændringer, som Kommissionen har gjort indsigelse mod, har ikke retsvirkninger, og medlemsstaten sletter dem fra den ændrede strategiske plan, der er forelagt i henhold til nærværende stykkes første afsnit. De udgifter, der følger af disse ændringer, er ikke berettigede til bidrag fra ELFUL eller EGFL. Medlemsstaten kan forelægge disse ændringer for Kommissionen til godkendelse i en anmodning om en strategisk ændring, jf. denne artikels stk. 2. Reglerne om godkendelse af strategiske ændringer som fastsat i denne artikels stk. 2-8 og stk. 10 og 11 finder tilsvarende anvendelse på godkendelse af de ændringer, som Kommissionen har gjort indsigelse mod i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit. Artikel 121 finder tilsvarende anvendelse på Kommissionens aktioner i henhold til dette stykke.

10. Hver strategisk ændring godkendes af Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse uden anvendelse af udvalgsproceduren, jf. artikel 153.

11. Uden at dette berører artikel 86, får strategiske ændringer først retsvirkning, når de er godkendt af Kommissionen.

12. Rettelser af administrative eller åbenlyse fejl eller af rent redaktionel art, der ikke berører gennemførelsen af politikken og interventionen, betragtes ikke som en anmodning om ændring eller meddelelse i henhold til denne artikel. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne rettelser.«

29) Artikel 120 udgår.

30) Artikel 122, litra a), affattes således:

»a) procedurer og frister for indgivelse af anmodninger om strategiske ændringer af strategiske planer og meddelelser om ændringer af strategiske planer«.

31) Artikel 124, stk. 4, litra d), affattes således:

»d) ethvert forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændring af en strategisk plan og, for så vidt angår et forslag om ændring af en strategisk plan vedrørende EGFL, den dato, hvor den ændring, som forvaltningsmyndigheden har foreslået i overensstemmelse med artikel 119, stk. 8, får virkning.«

32) I artikel 134 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. For at være tilfredsstillende skal den årlige præstationsrapport indeholde alle de oplysninger, der kræves i stk. 4, 5, 7 og 10. Senest 15 arbejdsdage efter datoen for indgivelse af den årlige præstationsrapport underretter Kommissionen de pågældende medlemsstater, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende, ellers betragtes den som tilfredsstillende.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. De kvantitative oplysninger som omhandlet i stk. 4 skal omfatte:

a) de faktisk opnåede output ved udgangen af det foregående regnskabsår

b) de bruttoudgifter ved udgangen af regnskabsåret, som er relevante for de output, der er omhandlet i nærværende afsnits litra a), inden anvendelse af eventuelle sanktioner eller andre nedsættelser, idet der i forbindelse med ELFUL tages højde for gentildeling af annullerede eller inddrevne midler i medfør af artikel 57 i forordning (EU) 2021/2116

c) forholdet mellem bruttoudgifter som omhandlet i nærværende afsnits litra b) og de relevante faktisk opnåede output som omhandlet i nærværende afsnits litra a) (»faktisk opnåede beløb pr. enhed«)

d) resultater og afstanden til de tilsvarende delmål, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1, litra a).

De i nærværende stykkes første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede oplysninger opdeles efter beløb pr. enhed som fastsat i den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, litra h). For så vidt angår outputindikatorer, der ifølge bilag I udelukkende anvendes til overvågning, medtages kun de i nærværende stykkes første afsnit, litra a), omhandlede oplysninger.«

c) Stk. 6 udgår.

d) Stk. 7, litra b), affattes således:

»b) eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans præstation, navnlig hvad angår afvigelser fra delmål, med angivelse af de begrundelser, der er omhandlet i artikel 135, eller, hvis det er relevant, med angivelse af årsagerne og, hvor det er relevant, med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger.«

e) Stk. 8 og 9 udgår.

f) I stk. 10 udgår andet afsnit.

g) Stk. 13 affattes således:

»13. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til tilfredsstillende årlige præstationsrapporter senest en måned efter den dag, hvor Kommissionen underretter medlemsstaterne om, at de er blevet vurderet som værende tilfredsstillende. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden for nævnte frist, anses rapporterne for godkendt. Artikel 121 finder tilsvarende anvendelse.«

33) Artikel 155, stk. 3, indledningen, affattes således:

»Udgifter vedrørende retlige forpligtelser over for støttemodtagere, der er afholdt inden for rammerne af de flerårige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 22, 28, 29, 33 og 34 i forordning (EU) nr. 1305/2013, eller de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, kan komme i betragtning til et ELFUL-bidrag i perioden for den strategiske plan, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:«.

34) Artikel 159 udgår.

35) Bilag I, II og III ændres i overensstemmelse med bilag I til denne forordning.

36) Teksten i bilag II til denne forordning tilføjes som bilag XV.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2021/2116

I forordning (EU) 2021/2116 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), affattes således:

»b) den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, og som viser, at udgifterne er afholdt i henhold til nærværende forordnings artikel 37«.

2) Artikel 10, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) at forelægge Kommissionen den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115«.

3) Artikel 12, stk. 2, første afsnit, litra c), affattes således:

»c) præstationsrapporteringen om outputindikatorerne og præstationsrapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige præstationsovervågning, jf. artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115, er korrekt og viser, at nærværende forordnings artikel 37 overholdes«.

4) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med forbehold af artikel 53 og 55 foretager Kommissionen de månedlige betalinger til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåneden.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Udgifter, der er omhandlet i artikel 86, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, og som ikke kan anmeldes til Kommissionen i den pågældende måned, fordi Kommissionen endnu ikke har godkendt en ændring af den strategiske plan i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 119, stk. 10, kan dog anmeldes i de efterfølgende måneder af samme regnskabsår eller senest i det årsregnskab for det pågældende regnskabsår, der skal sendes til Kommissionen i henhold til nærværende forordnings artikel 90, stk. 1, litra c), nr. iii).«

5) Artikel 32, stk. 8, affattes således:

»8. Uden at dette berører artikel 53 og 55, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger inden for 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6.«

6) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Gennemførelsesretsakterne omhandlet i denne artikels stk. 1 vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt og giver medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.«

7) Artikel 44, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Uanset første afsnit kan medlemsstaterne:

a) inden den 1. december, men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 70 % til interventioner med direkte betalinger og til de foranstaltninger, der er omhandlet i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013

b) inden den 1. december udbetale forskud på op til 85 % til støtte, der er ydet i henhold til interventioner til landdistriktsudvikling som omhandlet i denne forordnings artikel 65, stk. 2.«

8) Artikel 45, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) for så vidt angår udgifter under både EGFL og ELFUL, beløb i henhold til denne forordnings artikel 38 og 55 og artikel 54 i forordning (EU) nr. 1306/2013, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 104, og for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb i henhold til denne forordnings artikel 53 og 56, som skal indbetales til EU-budgettet med påløbne renter«.

9) Artikel 53, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Der tages i disse gennemførelsesretsakter hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og de berører ikke indholdet i de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til artikel 55.«

10) Artikel 54 udgår.

11) I artikel 57 tilføjes følgende stykke:

»3. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, betaler de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheder, tilbage til medlemsstaterne sammen med renter og enhver anden indtjening, der er genereret af de pågældende bidrag.

Uanset stk. 1 betaler de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, ikke de beløb, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, tilbage til medlemsstaterne, hvis nævnte organer for en given uregelmæssighed påviser, at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) uregelmæssigheden optrådte hos slutmodtageren eller, hvis der er tale om en holdingfond, hos de organer, der gennemfører særlige fonde, eller hos slutmodtagere

b) de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, opfyldte deres forpligtelser i forbindelse med de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheden, i overensstemmelse med gældende ret og handlede med den professionelle omhu, gennemsigtighed og grundighed, der forventes af et professionelt organ med erfaring i at gennemføre finansielle instrumenter samt

c) de beløb, der er berørt af uregelmæssigheden, kunne ikke inddrives, på trods af at de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, forfulgte alle relevante kontraktmæssige og juridiske muligheder med den fornødne omhu.«

12) I artikel 60, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Hvis en støttemodtager er blevet udvalgt til kontrol på stedet af en støtteansøgning, en betalingsanmodning eller overholdelsen af reglerne om konditionalitet i henhold til artikel 83, udvælger medlemsstaterne så vidt muligt og under hensyntagen til de dermed forbundne risici ikke den pågældende støttemodtager til en efterfølgende kontrol og stikprøve i det pågældende år, medmindre omstændighederne kræver en yderligere kontrol for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Denne bestemmelse må ikke reducere kontrolniveauet.«

13) Artikel 67, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne registrerer og opbevarer data og dokumentation om de årlige outputs, der er rapporteret i forbindelse med de rapporterede fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan, og som overvåges i henhold til artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115.«

14) I artikel 68 udgår stk. 3.

15) I artikel 69 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 udgår.

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. Medlemsstaterne gør det muligt for støttemodtagerne at fravælge den beslutning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra c), andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115. Medlemsstaterne sikrer, at de støttemodtagere, der ønsker at fravælge beslutningen, gør dette senest i det ansøgningsår, hvori denne beslutning gennemføres.

Hvis en medlemsstat har truffet den beslutning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra c), andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115, sikrer den, at støttemodtagere, der allerede har indgivet den ansøgning, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, helt eller delvist har mulighed for at ændre eller trække deres ansøgning tilbage. Såfremt medlemsstaterne ikke sikrer at støttemodtagerne har denne mulighed, pålægger de ikke støttemodtagerne sanktioner som følge af denne beslutning.«

16) I artikel 70 udgår stk. 2.

17) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 70a*

Kvalitetsvurdering af markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet

Medlemsstaterne vurderer årligt kvaliteten af de elementer, der er omhandlet i artikel 68, 69 og 70, i overensstemmelse med den metode, som fastlægges på EU-plan. Hvis vurderingen viser, at der er svagheder i systemerne, træffer de berørte medlemsstater passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at udarbejde en handlingsplan i overensstemmelse med artikel 42.

Efter den i første stykkes omhandlede vurdering forelægger medlemsstaterne Kommissionen en vurderingsrapport og, hvis det er relevant, de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse senest den 15. februar efter det pågældende kalenderår.«

18) Artikel 72 affattes således:

»*Artikel 72*

Kontrol- og sanktionssystem

Medlemsstaterne opretter et kontrol- og sanktionssystem med henblik på den støtte, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e). Medlemsstaterne foretager gennem betalingsorganerne eller organer, som de har givet bemyndigelse til at handle på deres vegne, en årlig administrativ kontrol af støtteansøgningerne og betalingsanmodningerne for at verificere lovligheden og den formelle rigtighed i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a). Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet, som ved hjælp af teknologi kan udføres på afstand.

Medlemsstaterne kan dog vælge ikke at foretage kontrol på stedet, hvis interventionernes støtteberettigelsesbetingelser overvåges inden for rammerne af arealovervågningssystemet, jf. artikel 70.«

19) Artikel 74, litra a), affattes således:

»a) regler om den vurdering af kvaliteten, der er omhandlet i artikel 70a«.

20) Artikel 75 affattes således:

»*Artikel 75*

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende artikel 68-70a

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

a) formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af:

i) rapporterne om vurdering omhandlet i artikel 70a

ii) de afhjælpende aktioner omhandlet i artikel 70a

b) det grundlæggende indhold i og reglerne for støtteansøgningssystemet i henhold til artikel 69 og arealovervågningssystemet som omhandlet i artikel 70, herunder parametrene for den gradvise forøgelse af antallet af interventioner under arealovervågningssystemet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3.«

21) I artikel 83 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Uanset denne artikels stk. 1 finder kontrolsystemet for konditionalitet ikke anvendelse på modtagere af betalinger som omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De støttemodtagere, der er opført i denne artikels stk. 1, fritages for kontrol i henhold til det system, der er oprettet i overensstemmelse med nævnte stykke, hvis det areal, der er berettiget til de betalinger og den støtte, der er omhandlet i nævnte stykke, som anmeldt i den geospatiale støtteansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, ikke overstiger 10 hektar.«

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse, der ikke overstiger 30 hektar landbrugsareal anmeldt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 69, stk. 1, er fritaget fra kontrol i henhold til kravene i GLM-norm 7, som defineret i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, i henhold til et system oprettet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.«

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende kontrolsystemer og forvaltning til at sikre, at reglerne om konditionalitet overholdes.

Disse systemer skal være kompatible med de kontrolsystemer, der er omhandlet i stk. 1.«

e) Stk. 4 udgår.

f) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»6. For at opfylde deres kontrolforpligtelser som fastsat i stk. 1-3:«.

ii) Litra d) affattes således:

»d) skal medlemsstaterne fastlægge den stikprøve til kontrol på stedet, jf. dette stykkes litra a), der skal foretages hvert år på grundlag af en årlig risikoanalyse, som omfatter en tilfældig komponent og omfatter mindst 1 % af de støttemodtagere, der er anført i denne artikels stk. 1; hvis de i henhold til artikel 60, stk. 1, tredje afsnit, ikke udvælger en støttemodtager til en kontrol eller en stikprøve, sikrer de, at minimumskontrolsatsen overholdes«.

22) I artikel 84 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Uanset denne artikels stk. 1, finder ordningen med administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet ikke anvendelse på modtagere af betalinger som omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Støttemodtagere, der er opført i artikel 83, stk. 1, fritages for de sanktioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, hvis det areal, der er berettiget til de betalinger og den støtte, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, som anmeldt i den geospatiale støtteansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, ikke overstiger 10 hektar.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»5. Landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse, der ikke overstiger 30 hektar landbrugsareal anmeldt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 69, stk. 1, er fritaget fra sanktioner for manglende overholdelse af kravene i GLM-norm 7, som defineret i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3 og i nærværende forordnings artikel 85.«

23) I artikel 102 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 7. december 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

24) Artikel 103, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Med henblik på artikel 11, 12, 17, 18, 23, 26, 32, 39-44, 47, 51-53, 55, 58, 59, 60, 64, 75, 82, 92, 95 og 100 bistås Kommissionen i forbindelse med spørgsmål vedrørende interventioner med direkte betalinger, interventioner i visse sektorer, interventioner til landdistriktsudvikling og den fælles markedsordning af henholdsvis Komitéen for Landbrugsfondene, Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik nedsat ved forordning (EU) 2021/2115 og Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter nedsat ved forordning (EU) nr. 1308/2013.«

Artikel 3

Overgangsbestemmelser og foranstaltninger

1. Godkendelser af anmodninger om ændring af strategiske planer, der er indgivet til Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, er omfattet af artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115 som gældende på tidspunktet for indgivelse af disse anmodninger.

2. Ændringer af strategiske planer, der er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 119, stk. 9, i forordning (EU) 2021/2115, men som ikke er godkendt af Kommissionen inden nærværende forordnings ikrafttræden, medtages i den næste anmodning om en strategisk ændring af den strategiske plan, der indgives i henhold til artikel 119, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved nærværende forordning.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 102 i forordning (EU) 2021/2116 om ændring af delegeret forordning (EU) 2022/127 for at afspejle, at artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 udgår ved nærværende forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der ajourfører gennemførelsesforordning (EU) 2022/128 for at afspejle, at artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 udgår ved nærværende forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 103, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2116.

Artikel 4

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 32), og artikel 2, nr. 1), 2), 3), 4), litra a), 5, 6), 8), 9), 10), 13), 23) og 24), finder anvendelse fra begyndelsen af landbrugsregnskabsåret 2025, for dette og alle efterfølgende landbrugsregnskabsår.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2025.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. BJERRE
Formand	*Formand*

BILAG I

1) I bilag I til forordning (EU) 2021/2115 affattes tabellen »Årlig præstationsafstemning — OUTPUT — Interventionstyper og deres outputindikator« således:

»Overvågning — OUTPUT

Interventionstyper og deres outputindikatorer (*)

Interventionstyper	Outputindikatorer
Samarbejde (artikel 77)	O.1 Antal operationelle gruppeprojekter under det europæiske innovationspartnerskab (EIP)
Udveksling af viden og informationsformidling (artikel 78)	O.2 Antal rådgivningsaktioner eller -enheder, der yder innovationsstøtte til forberedelse eller gennemførelse af operationelle gruppeprojekter under det europæiske innovationspartnerskab (EIP)
Horisontal indikator	O.3 Antal modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik
Grundlæggende indkomststøtte (artikel 21)	O.4 Antal hektar, der er omfattet af grundlæggende indkomststøtte
Betaling til mindre landbrugere (artikel 28)	O.5 Antal støttemodtagere eller hektar, der er omfattet af betalinger til mindre landbrugere
Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere (artikel 30)	O.6 Antal hektar, der er omfattet af supplerende indkomststøtte til unge landbrugere
Omfordelingsindkomststøtte (artikel 29)	O.7 Antal hektar, der er omfattet af omfordelingsindkomststøtte
Bio-ordninger (artikel 31)	O.8 Antal hektar eller husdyrenheder eller bistader, der er omfattet af bio-ordninger
Risikostyringsværktøjer (artikel 76)	O.9 Antal enheder, der er omfattet af risikostyringsværktøjer, der støttes under den fælles landbrugspolitik
Krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser (artikel 78a)	O.9a Antal landbrugere, der er omfattet af krisebetalinger som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser
Koblet indkomststøtte (artikel 32)	O.10 Antal hektar, der er omfattet af koblet indkomststøtte
	O.11 Antal dyr, der er omfattet af koblet indkomststøtte
Naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger (artikel 71)	O.12 Antal hektar, der er omfattet af støtte til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, opdelt pr. type område
Områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav (artikel 72)	O.13 Antal hektar, der er omfattet af støtte i medfør af Natura 2000 eller direktiv 2000/60/EF

Interventionstyper	Outputindikatorer
Miljømæssige, klimarelaterede og andre forvaltningsforpligtelser (artikel 70)	O.14 Antal hektar (ekskl. skovbrugsmæssigt udnyttede arealer) eller antal andre enheder omfattet af miljø- eller klimarelaterede forpligtelser, der er mere vidtgående end de obligatoriske krav
	O.15 Antal (skovbrugsmæssigt udnyttede) hektar eller antal andre enheder omfattet af miljø- eller klimarelaterede forpligtelser, der er mere vidtgående end de obligatoriske krav
	O.16 Antal hektar eller antal andre enheder, der er omfattet af forpligtelser til opretholdelse af skovrejsning og skovlandbrug
	O.17 Antal hektar eller antal andre enheder, der er omfattet af støtte til økologisk landbrug
	O.18 Antal husdyrenheder, der er omfattet af støtte til dyrevelfærd, sundhed eller forbedrede biosikkerhedsforanstaltninger
	O.19 Antal operationer eller enheder til fremme af genetiske ressourcer
Investeringer (artikel 73 og 74)	O.20 Antal støttede operationer eller enheder til produktive investeringer på bedrifterne
	O.21 Antal støttede operationer eller enheder til ikkeproduktive investeringer på bedrifterne
	O.22 Antal støttede operationer eller enheder til infrastrukturinvesteringer
	O.23 Antal støttede operationer eller enheder til ikkeproduktive investeringer uden for bedriften
	O.24 Antal støttede operationer eller enheder til produktive investeringer uden for bedriften
Etablering af unge landbrugere, nye landbrugere, virksomheder i landdistrikterne samt virksomhedsudvikling af små bedrifter (artikel 75)	O.25 Antal unge landbrugere, der modtager etableringsstøtte
	O.26 Antal nye landbrugere, der modtager etableringsstøtte (ud over unge landbrugere opført under O.25)
	O.27 Antal virksomheder i landdistrikterne, der modtager etableringsstøtte
	O.27a Antal små bedrifter, der modtager støtte til virksomhedsudvikling

Interventionstyper	Outputindikatorer
Samarbejde (artikel 77)	O.28 Antal støttede producentsammenslutninger/-organisationer
	O.29 Antal støttemodtagere, der modtager støtte til deltagelse i officielle kvalitetsordninger
	O.30 Antal operationer eller enheder, der modtager støtte til generationsskifte (ekskl. etableringsstøtte)
	O.31 Antal støttede lokaludviklingsstrategier (Leader) eller forberedende aktioner
	O.32 Antal andre støttede samarbejdsoperationer eller -enheder (undtagen EIP, der er meddelt under O.1)
Udveksling af viden og informationsformidling (artikel 78)	O.33 Antal støttede uddannelses-, rådgivnings- og bevidstgørelsesaktioner eller -enheder
Horisontal indikator	O.34 Antal hektar, på hvilke der anvendes miljøpraksis (sammenfattende indikator for det fysiske areal, der er omfattet af konditionalitet, bio-ordninger og klimaforvaltningsforpligtelser inden for land- og skovbrugsmiljø)
Interventionstyper i bestemte sektorer (artikel 47)	O.35 Antal støttede driftsprogrammer
Interventionstyper i vinsektoren (artikel 58)	O.36 Antal aktioner eller enheder, der modtager støtte i vinsektoren
Interventionstyper i biavlssektoren (artikel 55)	O.37 Antal aktioner eller enheder til bevarelse eller forbedring af biavl

(*) Data, der meddeles årligt for de anmeldte udgifter.«

2) I bilag II til forordning (EU) 2021/2115, i tabellen »INDENLANDSK STØTTE INDEN FOR RAMMERNE AF WTO I MEDFØR AF ARTIKEL 10«, tilføjes følgende række:

»Krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser	Artikel 78a	8«

3) I bilag III til forordning (EU) 2021/2115 foretages følgende ændringer:

a) Oplysningerne om »GLM 1« affattes således:

»GLM 1	Opretholdelse af permanente græsarealer på grundlag af en andel af permanente græsarealer i forhold til landbrugsarealet på nationalt, regionalt eller subregionalt plan eller i en sammenslutning af bedrifter eller en enkelt bedrift sammenlignet med referenceåret 2018 Maksimalt fald på 10 % i forhold til referenceåret	Almindelig bestemmelse til beskyttelse mod omstilling til andre landbrugsmæssige anvendelsesformål for at bevare kulstoflagrene«.

b) Oplysningerne om »GLM 4« affattes således:

»GLM 4	Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb (*)	Beskyttelse af vandløb mod forurening og afstrømning

(*) Bræmmerne langs vandløb i henhold til denne GLM-norm skal som hovedregel og i overensstemmelse med EU-retten overholde en mindstebredde på 3 meter uden brug af pesticider og gødning.
I områder med betydelige afvandings- og vandingsgrøfter kan medlemsstaterne, hvis det er behørigt begrundet for disse områder, justere minimumsbredden i overensstemmelse med særlige lokale forhold.
Medlemsstaterne kan med henblik på denne GLM-norm anvende den definition af vandløb, der er fastsat i national lovgivning, forudsat at den pågældende definition er i overensstemmelse med hovedformålet med denne GLM-norm.«

c) I fodnoten om »GLM 7« udgår sidste punktum.

BILAG II

»BILAG XV

Maksimumsbeløb pr. medlemsstat, der kan afsættes til krisebetalinger til landbrugere som omhandlet i artikel 96a, stk. 1

(EUR, løbende priser)

Medlemsstat	Regnskabsåret 2026	Regnskabsåret 2027
Belgien	17 331 805	17 331 805
Bulgarien	33 153 681	33 412 568
Tjekkiet	33 122 850	33 122 850
Danmark	28 149 040	28 149 040
Tyskland	180 241 656	180 241 656
Estland	8 705 240	8 791 062
Irland	44 937 679	44 937 679
Grækenland	73 458 409	73 458 409
Spanien	177 305 135	177 524 124
Frankrig	261 562 218	261 394 218
Kroatien	20 162 329	20 162 329
Italien	149 173 516	149 173 516
Cypern	2 142 542	2 142 542
Letland	14 276 793	14 429 368
Litauen	23 989 755	24 246 239
Luxembourg	1 351 754	1 351 754
Ungarn	49 801 629	49 801 629
Malta	737 356	737 356
Nederlandene	23 719 521	23 719 521
Østrig	35 928 198	35 928 198
Polen	134 243 576	135 179 090
Portugal	35 146 807	35 410 328
Rumænien	89 072 611	89 899 353

(EUR, løbende priser)

Medlemsstat	Regnskabsåret 2026	Regnskabsåret 2027
Slovenien	7 251 007	7 251 007
Slovakiet	20 090 491	20 146 020
Finland	26 326 118	26 380 675
Sverige	26 954 340	26 961 185«.